

OBČINA VODICE

Kopitarjev glas

V Vodichah so otroci in njihovi starši tudi letos pričakali Svetega Miklavža.

Letošnji Miklavžev obisk je bil še lepši, večji in pestrejši kot prejšnja leta.

Peter Černivec, Francka Rozman

Miklavževanje v Vodichah

Na parkirišču pred občino v Vodichah se je že pred drugo uro popoldne, takrat naj bi namreč Miklavž prišel, nabralo veliko obiskovalcev. Mimogrede, letošnji obisk je bil rekorden. Kot vsako leto je tudi letos Miklavž nekoliko zamujal, a ljudje se niso dolgočasili, saj so jih zabavali otroci iz vrtca Skaručna s petjem pesmic in voditelj prireditve Jure Sešek. Že na samem začetku je za zabavo poskrbel tudi Marjan z že tradicionalnim prepevanjem pesmi Po dekle.

Otroci so z veliko nestrpnostjo čakali na Miklavža, in ko so prvič zagledali vlak, na katerem se je peljal, so bili presenečeni, saj se je vlak peljal v napačno smer. Jure Sešek je dejal, da morda otroci niso bili dovolj pridni, da se zato vlak oddaljuje namesto približuje. Kmalu jih je potolažil in pojasnil, da je vlak samo obračal in da naj naredijo dovolj prostora, da bo Miklavž lahko prišel na oder.

Najprej so se na prizorišče pripeljali jezdec na konjih z zastavami, za njimi pa vlak. Ja, res je, letos se je Miklavž pripeljal kar z vlakom. Na vlakcu so sedeli angelčki, hudobe in seveda Miklavž. Z vlakca so prve sestopile hudobe, kar je nekatere otroke kar precej prestrašilo. Nato je sestopil tudi Miklavž s svojimi angelčki.

Na odru je vse obiskovalce lepo pozdravil. Vesel je bil zaradi sprememb, ki so se v Vodichah zgodile minulo leto. Otroci so dobili nov vrtec Škratek Svit, zraslo je nekaj novih hiš in nekateri so postali bolj pridni. Nekaj otrok (predvsem fantov) ima pa še vedno zapisanih v črni knjigi. Miklavž je otrokom zatrdil, da če bi upošteval vse njihove želje, bi postali razvajeni, kar pa se ne sme zgoditi. Naročil jim je, da se morajo tudi sami naučiti obdarovati druge. Otroci iz vrtca na Skaručni so nato zapeli pesem, Miklavž pa se je zahvalil za tople sprejem. Posebno zahvalo je namenil Občini Vodice, Mladinskemu centru Vodice, vzgojiteljicam vrtcev, otroškemu zboru, Tesarstvu Kranjc in Mizarstvu Stanonik, otroke pa je povabil, da se mu na vlakcu pridružijo.

Nato je prišel čas, ki so ga otroci najbolj pričakovali - obdarovanje. Letos so si morali otroci darilo narediti sami. Vsak otrok je že na začetku dobil list z navodili in skupino, v katero sodi. Poiskati so morali le še angelčka, ki drži zastavo s to skupino. Angelčki so nato otroke popeljali do različnih postaj, pri katerih so izdelovali darila.

Prva postaja se je imenovala "Postaja za sladkosnede", kjer so otroci različno suho sadje natkali na nabodalo, ki so ga poimenovali kar "Miklavževo nabodalo".

Druga postaja je bila "Lutkovna", otroci pa so lahko izbrali med lutko angelčkom ali

lutko hudobo in ji nato sami prilepili lase.

Na tretji, "Slikarski postaji", so otroci prejeli pobarvanko Škratka Svita, ki so jo lahko začeli barvati že tam, saj so angelčki pripravili ogromno barvic in flomastrov.

Četrta postaja pa se je imenovala "Miklavževa postaja". Te so se otroci najbolj veselili, saj je vsak dobro vedel, da ga čaka vožnja z Miklavževim vlakcem.

Prireditev se je zaključila s petjem. Medtem ko so otroci hodili od postaje do postaje, so otroci iz vrtca v Vodicach in pozneje še iz Utika peli pesmice. Otroški zbor Osnovne šole Vodice je zapel dve črnski duhovni in eno slovensko pesem. Jure Sešek je dal nato možnost vsakomur, da zapoje kaj na mikrofona in si prisluži čokoladnega Miklavža. Otroci so peli, dokler se zadnji ni odpeljal z vlakcem.

Kako pa so miklavževanje doživljali obiskovalci?

Mojca Plemenitaš in Nataša Zavrl - vzgojiteljici v vrtcu

"Ideja o delavnicah se je oblikovala na sestanku vodstva in vzgojiteljic v vrtcu. Na najini stojnici bodo otroci na nabodalca nabadali suho sadje. Prvič sodelujeva na taki prireditvi in nama je zelo všeč."

Andrej Štupar - ati

"Vesel sem, da se spet nekaj prijetnega dogaja in zato, ker je ta prireditev za otroke. Zanje ni škoda denarja. Lepo je, ker se organizatorji potrudijo, da je vsako leto malo drugače."

Karin Gubanc - učenka, 7 let

"Prišla sem gledat Miklavža. Všeč mi je, ker smo delali lutke. Nič ni bilo težko. Peljala se bom z vlakcem, zebe me pa ne, ker sem toplo oblečena."

Romana Černivec - mamica

"Ta prireditev je že tradicija. Mislim, da je velik plus za občino, saj pride tudi veliko ljudi iz drugih občin, v katerih nimajo podobnih prireditev. Za otroke je to res enkratno doživetje. Tudi za nas odrasle je prijetno, saj se srečamo in poklepemo."

Jaka Dolinar - malček, 5 let

"Prišel sem k Miklavžu. Zelo je v redu, ker sem se peljal z vlakcem. Fino je bilo delati parkeljna. Ker sem nastopal, sem za nagrado dobil čokolado."

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1450 izvodih.

Odgovorna urednica: Alenka Jereb

Tisk: Kubelj, d.o.o.

Datum natisa: december 2005

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net,

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju:

www.vodice.si,

Slika na naslovnici: Robert Hočevnar

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Miklavževanje v Vodichah

Uvodnik

Občinska uprava poroča

Mesec december - čas duhovnosti in praznovanj, Voščilo občina, Podpis koncesijske pogodbe, Začetek razdelitve toplih obrokov, Reklamne table, Ustanovljamo medobčinski inšpektorat, Obnovitvena dela pri sv. Tilnu, Plinifikacija občine Vodice

Seja sveta

22. redna seja Občinskega sveta

Aktualno

Župan Brane Podboršek prejel spominski znak, Športni center v Vodichah, Prenova kevdra

Zima, zima bela

Zimska služba v akciji

Družbene dejavnosti

Praznični december v vrtcu, Voščilo vrtec, Voščilo šola

Intervju

Vsem krajanom voščim mir, blagoslova in veselja

Društva

Ob zaključku leta, Slovensko je biti gasilec, Koritnikov memorial, Vabilo na novoletni koncert, Vodiški upokojenci končno na konju

Kultura

Miklavžev večer v utiški dvorani, Naši najmlajši ohranjajo slovensko ljudsko kulturo, Novi prazniki niso dela prosti dnevi

Otroški kotichek

Oglasi, zahvale, voščila

Razveselili so nas z letnim koncertom

Veselo in zadovoljno v novo leto

 Alenka Jereb

V pričakovanju praznikov skoraj vsak med nami kuje načrte in razmišlja, kako se bo poslovil od starega leta. Prav zanimivo je dejstvo, kako radi se poslavljamo od starega, pa če je bilo še tako uspešno. Kar naenkrat nam postane odveč, z njim nimamo kaj početi. V začetku decembra že začnemo razmišljati o darilcih, s katerimi bomo razveselili naše najdražje. Tekamo po trgovinah, kupujemo potrebne in velikokrat tudi nepotrebne stvari, jih spravljamo na varno, da jih bomo tik pred božičem ali novim letom postavili pod smrečico. Vsak družinski član mora biti deležen naše pozornosti in če je pri hiši še hišni ljubljencek, nanj zagotovo ne pozabimo. Ob slovesu od starega leta pa ni lepšega kot topel stisk roke, dobra misel in želje, ki jih sprejemamo in delimo. Naj bodo te želje iskrene, vesele in duhovite, da se bodo dotaknile tistih, ki so jim namenjene.

Zadnja letošnja številka bo v vaše domove prinesla vesti o veselem decembru, ki nas je najprej razveselil s snegom, pozneje pa še s prireditvami. Le kdo ne pozna dobrega moža, ki nas obišče v začetku meseca? Letos se je pripeljal kar z vlakom in, kar je najlepše, na kratko vožnjo je popeljal tudi naše malčke. Ta dogodek si bodo gotovo zapomnili. Tudi v Utiku so pripravili Miklavžev večer, malčki in vzgojiteljice v Vodichah pa plesno glasbeno rajanje. Objavljamo tudi pogovor z dr. Antonom Štrukljem, profesorjem in duhovnikom, ki opravlja bogoslužja v Zapogah. Spregovoril je o svoji življenjski poti, ki ga je pripeljala tudi v naše kraje.

Prizadevanja občinske uprave in občinskega sveta so obrodila velike sadove. Pripravljeno je vse za ustanovitev medobčinskega inšpektorata, razvoz kosil in pomoči na domu ter ustanovitev Mladinskega centra Vodice. O tem in še o marsičem drugem pišejo na straneh občinske uprave. Zelo razveseljivo je dejstvo, da tudi društva niso pozabila na svoje člane in krajanke, saj jih zasipajo z novoletnimi voščili. Voščilom se pridružuje tudi župan z upravo in svetniki, hkrati pa vas opozarjamo, da ne prezrite napovednika decembrskih prireditev, ki vas bodo popeljale veselo proti novemu letu.

Naj vam bo novo leto naklonjeno, polno zadovoljstva in tihe sreče. Ko vas obišče, jo delite z drugimi, kajti deliti pomeni dajati, dajati pa velikokrat pomeni tudi sprejemati. To vam želimo vsi, ki ustvarjamo naše in vaše glasilo.

Mesec december, čas duhovnosti in praznovanj

 Marjana Mohorič

Iztekajoči se mesec december nas zaznamuje s pogledom nazaj. Vsak zase delamo analize in ugotavljamo, ali smo bili v preteklem letu uspešni, ali smo uresničili vse naše načrte, ali smo dovolj časa namenili za prave stvari. Ali smo čas namenili zgolj karieri in delu ali pa smo ga namenili tudi svojim najbližjim ter drugim, ki so naš čas potrebovali. Še bolj pa se ob iztekajočem se letu ozremo v prihodnost ob kovanju novih načrtov ter želja, da bi bili zdravi ter srečni. Novo leto prinaša tudi upanje. In prav upanje nam prinaša božič, ki nas z rojstvom Odrešenika navdaja z upanjem, ljubeznijo ter iskanjem notranjega miru, ki ga v današnjem času vse premalokrat dosežemo.

Upanje ter uresničitve sanj slovenskega naroda pa nam prinaša Dan samostojnosti. To je dan, na katerem smo se državljanke in državljani Republike Slovenije odločili za samostojno državo. Na ta dan smo uresničili sanje ter prizadevanja vseh preteklih rodov. Še posebej pa je potrebno poudariti, da smo BILI ENOTNI. Zato Občina Vodice temu dnevu pripisuje izredno velik pomen ter njemu primerno čast. Vabimo vas torej, da se udeležite **proslave ob Dnevu samostojnosti, ki bo 26. decembra ob 18. uri v dvorani kulturnega doma Vodice.**

Na prireditvi bo župan Občine Vodice Brane Podboršek podelil priznanja skupinam in posameznikom, ki so v tem letu vsak na svojem področju pripomogli tako k prepoznavnosti Občine Vodice kot tudi k prepoznavnosti naše države

Slovenije. Letošnji nagrajenci so: Hokejski klub Utik - državni prvaki v hokeju na rokah, Žan Kranjec - državni prvak v slalomu, skupina mlajši dečki in gasilska desetina PGD Šinkov Turn (članice B) - olimpijske prvakinje.

Prav pa je, da se ob koncu leta tudi poveselimo, drug drugemu voščimo ter pozabimo na vsakodnevne tegobe in skrbi, da si nazdravimo in izrečemo najlepše želje. Zato vas vljudno vabimo, da skupaj nazdravimo letu 2006. Občina Vodice bo prvič v sodelovanju s skupino za ustanovitev Mladinskega centra Vodice pripravila **novoletno zabavo SKUPAJ V NOVO LETO**, ki bo sestavljena iz dveh delov. **V sredo, 28. decembra, ste vljudno vabljeni na parkirišče pred občinsko stavbo**, kjer bodo gostinci iz občine Vodice poskrbeli, da vas ne bo zeblo,

Občina in Skupina za ustanovitev mladinskega centra pa za program, ki bo namenjen vsem generacijam. Zabavala vas bo glasbena skupina, potekale pa bodo tudi različne družabne igre. Takšen program na parkirišču se bo odvijal tudi **v četrtek, 29. decembra**, zvečer pa nas čaka že tradicionalna **prireditve VESELO V NOVO LETO**. Andrej Žalar nam obljublja, da bo nastopilo veliko narodnozabavnih skupin, ki jih je zares vredno slišati in pozdraviti. Pričakujemo, da bo tudi letos dvorana pokala po šivih.

Župan Občine Vodice Brane Podboršek pa nam obljublja, da nam bo tako 28. kot 29. decembra na stojnici pred Občino postregel z domačimi flancati, ki jih bo pripravil kar sam. Upamo, da jih bo dovolj. PA DOBER TEK!

Spoštovani občanke in občani!

Veseli smo, da praznujemo z vami še eno novo leto. Zdaj je čas spokojnosti in božičnega miru, bliža se novoletna zabava, vsi smo veseli, družabni in prijazni in vsaj za trenutek skušamo pozabiti na skrbi in obveznosti, s katerimi se soočamo vsak dan. Novoletni prazniki so čas, ko ljudje presoajajo, kaj so naredili v preteklem letu in kakšne želje in pričakovanja imajo za prihodnost. Pričakovanja so velika. Morda celo prevelika. Težko jih je v celoti izpolniti. Svet okrog nas je zahteven in pogosto neizprosen. Kakor je tudi življenje. Če pa se ozremo okrog sebe, smo na splošno kot občanke in občani Občine Vodice lahko zadovoljni z doseženim, saj smo dosegli veliko ciljev, ki smo si jih skupaj zastavili v začetku tega leta.

Prav je tudi, da se vsaj v tem času še bolj posvetimo svojim bližnjim, se zazremo tudi vase in z optimističnimi pričakovanji gledamo v prihajajoči čas.

Ne gre namreč prezreti, da je čas sproščenosti in zabave pomemben del našega življenja. Številni nove zamisli in ideje ter nove priložnosti se porajajo prav takrat.

Spoštovane občanke in občani, želimo vam vesele in blagoslovljene božične praznike ter veliko dobrega v novem letu. SREČNO 2006!

Župan Občine Vodice, Brane Podboršek, občinski svetniki, občinska uprava.

Podpis koncesijske pogodbe - pomoč na domu odslej tudi v Občini Vodice

 Lilijana Djerkovič, prof. soc. in zgod.

Občina Vodice in podjetje ZORA PLUS d.o.o. sta **v četrtek, 15.12.2005, podpisali koncesijsko pogodbo** o opravljanju službe Pomoč družini na domu, ki je namenjena vsem starejšim občanom in negibljivim, ki živijo doma.

Sestavni del socialne politike je bodisi na državni ali lokalni ravni varstvo starejših občanov. Zanj najbolj poskrbi občina. Poleg institucionalnega varstva obstaja še ena oblika skrbi za starejše, in sicer

dolgotrajna nega na domu. Nega in pomoč na domu je strokovno utemeljen koncept, ki ga sprejemajo tudi v svetovnem merilu in je tako iz socialnega kot finančnega vidika najboljša oblika varstva.

Tega se zavedamo tudi v Občini Vodice, saj smo v preteklem letu že vzpostavili vse pogoje za program pomoči na domu in začetek delovanja te storitve. Pomoč bodo nudili zaposleni v podjetju Zora plus d.o.o. v dopoldanskih urah in takrat, ko svojcev ni doma. Po zakonih s socialnega področja

je do pomoči na domu vsak upravičen do štiri ure dnevno. Ura pomoči in nege stane 2.200,00 SIT, od tega bo Občina Vodice sofinancirala vsaj polovico, koristnik pomoči in njegovi svojci pa ostalo polovico.

Pomoč bodo izvajale osebe, ki so opravile posebno izobraževanje za socialno oskrbovalko na domu in imajo že potrebne izkušnje in pravi čut do starejših ljudi.

Začetek razdelitve toplih obrokov v Občini Vodice

 Lilijana Djerkovič, prof. soc. in zgod.

V tem letu je Občina Vodice uredila vso potrebno pravno podlago za začetek izvajanja storitev pomoči in nege na domu ter za pripravo toplih obrokov za starejše občanke in občane. Obe storitvi se bosta začeli izvajati že v decembru.

osebe v Občini Vodice in merilih za plačilo storitve, ki ga je Občinski svet Občine Vodice sprejel v decembru. Sredstva za sofinanciranje dnevni topli obroki starejšim občanom bo občina zagotavljala v svojem proračunu. Občina Vodice je prva občina v Sloveniji, ki bo organizirala storitev priprave in dostave toplega obroka v takšnem obsegu in sploh

s takšnim deležem sofinanciranja. Tako bodo starejši občani od sedaj imeli možnost za bolj kakovosten način življenja, Občina Vodice pa si bo prizadevala, da bo s pravim čutom do starejših ljudi takšen način življenja še naprej zagotavljala, saj si želi, da se bodo starejši ob odsotnosti svojcev počutili varno in prijetno.

Namen Občine Vodice je, da priskrbi dnevni topli obrok starejšim nad 65 let, invalidnim osebam, kronično bolnim osebam ter drugim osebam, ki si ga sami težko ali ne morejo pripraviti oziroma za to nimajo ustreznih pogojev, njihovi svojci pa zaradi obremenjenosti, zaposlitve in drugih okoliščin za to nimajo možnosti. Na ta način občina želi prispevati k temu, da čim več starejših ljudi ostane v svojem domačem okolju in ne odide v domove starejših občanov, saj je znano, da se starejši neradi ločijo od svojega doma, na katerega so navezani in se v njem dobro počutijo. Občina Vodice je sprejela tudi odločitev, da bo sofinancirala del stroškov za prehrano starejših, upošteva prejemke upravičenca. Kriteriji in merila za upravičenost do sofinanciranja so določeni v Odloku o organizaciji storitve zagotavljanja toplega dnevnega obroka za starejše in invalidne

Višina pokojnine	delež sofinanciranja občine	cena kosila
Manj kot 50.00 SIT	50%	550 SIT
Od 50.000 SIT - 100.000 SIT	30%	770 SIT
Od 100.000 SIT - 120.000 SIT	20%	880 SIT
Od 120.000 SIT - 150.000 SIT	10%	1.000 SIT
Nad 150.000 SIT	0%	1.100 SIT

Informativne in usmerjevalne table

 Rado Čuk

V občini Vodice je že več let prisotna potreba in želja po postavitvi informativnih in usmerjevalnih tabel. V preteklih letih je bilo izdelanih tudi nekaj osnutkov glede lokacij in izgleda. Izoblikovala sta se dva predloga:

- **Postavitev osrednje turistično informativne table in**

- **Postavitev več informativno usmerjevalnih tabel**

V občinskem glasilu ste v eni prejšnjih številkih morda zasledili poziv, naj samostojni podjetniki in druge pravne osebe sporočijo svoje stališče in interes do takega predloga, vendar je bil odmev bolj šibak. Občinska uprava je nato pravnim osebam in samostojnim podjetnikom, ki jih je v občini 235, poslala vprašalnik z dvema vprašanji:

1. Želite biti primerno navedeni na centralni informativni tabli, ki naj bi bila nameščena v Vodicach pri bencinski črpalki?
2. Želite biti primerno navedeni na informativno usmerjevalni tabli na primerni lokaciji v posamezni ulici ali naselju?

Na vprašalnik je odgovorilo 62 vprašanih, od katerih je polovica zainteresiranih, da se pojavijo na obeh ali vsaj na eni tovrstni tabli.

Občina je sicer želela izvedbo izpeljati že v tekočem letu, vendar se bo le-ta prenesla v prihodnje proračunsko obdobje, saj je glede na majhno povpraševanje in (ne)pripravljenost za soinvestiranje potrebno ponovno pretehtati idejno zasnovo in s tem povezane stroške.

Ustanavljamo medobčinski inšpektorat

Miran Sirc, univ. dipl. org.

Sedež medobčinskega inšpektorata bo v Trzinu, zraven tudi občine Komenda, Mengeš, Lukovica in Moravče

Novi Zakon o prekrških je uvedel veliko novosti, ki skušajo med drugim odgovoriti na dilemo, ali prekrški sodijo v kazensko ali upravno pravo. Med pomembnejšimi novostmi je delitev postopka na hitri in redni postopek. Hitri postopek vodijo upravni in drugi državni organi, nosilci javnih pooblastil, ki izvajajo nadzorstvo nad izvrševanjem zakonov in uredb, s katerimi so določeni prekrški ter pooblaščeni občinski organi.

Občina Vodice ima trenutno komunalno - redarstveno službo urejeno s posebnim odlokom, ki med drugim določa, da se ta služba lahko vrši v okviru občinskega režijskega obrata. Občinska uprava ima v danih razmerah (tudi zaradi pomanjkanja razpoložljivega ustreznega kadra) relativno majhne možnosti za uveljavljanje pristojnosti na svojih področjih. Nujnost uskladitve z zakonskimi določili ter vedno večje "povpraševanje" po inšpekcijskih storitvah s strani občanov so terjale celovito rešitev.

S podobnimi težavami se spopadajo tudi druge, predvsem manjše občine, zato smo tudi z vidika ekonomičnosti razmišljali predvsem o ustanovitvi skupnega medobčinskega organa. Dopolnjen Zakon o lokalni samoupravi predvideva tudi državno subvencioniranje delovanja skupnih občinskih organov. Po dolgotrajnih usklajevanjih (pri večjih občinah, kot sta Domžale in Kamnik, niso bila uspešna) je ta možnost postala realna, saj se je šest občin (Moravče, Lukovica, Trzin, Mengeš, Komenda in Vodice) marca letos s podpisom pisma o nameri zavezalo k ustanovitvi skupnega organa. Ustanovljena je bila posebna mešana komisija za izvedbo potrebnih nalog, ki jih ni bilo malo. Potrebno je bilo pripraviti in uskladiti Odlok o ustanovitvi medobčinskega inšpektorata (ravno v teh dneh ga sprejemajo še zadnji občinski sveti občin ustanoviteljic),

Dogovor o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih, Pravilnik o sistematizaciji delovnih mest. Predvidevamo, da bi lahko takoj po novem letu objavili javni razpis za zasedbo delovnih mest, tako da bi inšpektorat začel delovati že v prvem polletju prihodnjega leta. V prvi fazi je predvidena zaposlitev vodje inšpektorata (glavni inšpektor) ter enega ali dveh komunalnih redarjev. Sedež inšpektorata bo sicer v Trzinu, vendar bo zagotovljena enakomerna prisotnost inšpektorja oz. redarjev v vseh občinah, na poziv pa se bodo izvajali tudi izredni inšpekcijski pregledi na terenu. Enkrat tedensko bo predstavnik inšpektorata dosegljiv za stranke v prostorih posamezne občine. Pisne vloge, pripombe, prijave se bodo zbiral na sedežu inšpektorata. Če bodo vložene pri posamezni občini, pa bodo na inšpektorat posredovane v čim krajšem času. Področja inšpekcijskega nadzorstva so raznolika, kar 25 jih je (oskrba s pitno vodo, odpadne vode, ravnanje s komunalnimi odpadki, črna odlagališča odpadkov, javna snaga, občinske ceste, mirujoč promet, zimska služba, ...). Če bo ugotovljena kršitev republiškega predpisa (npr. na področju urejanja prostora in graditve objektov, vodnih virov, ...), pa bo imel inšpektor pravico in dolžnost pridobiti razpoložljive podatke o kršitvi in kršitelju ter podati prijavo pristojnemu državnemu organu.

Ustanavljanje "represivnih" organov, kar inšpektorat nedvomno je, sicer pri ljudeh ne vzbuja ravno pretiranih simpatij, saj si nihče ne želi obiska inšpektorja. Nedvomno pa gre za potreben organ, saj vse prevečkrat opažamo, da si posamezniki določena pravila razlagajo po svoje ali si prisvojijo določene pristojnosti, ki jim ne pripadajo. Upamo, da bomo s korektnim delovanjem medobčinskega inšpektorata kot servisa občanov vzpostavili mehanizem za odpravo oz. preprečitev nastajanja nedovoljenih oz. škodljivih dejanj ter občini (kot celotni skupnosti) v tem pogledu dvignili ugled.

Plinifikacija občine Vodice

 Boštjan Zupančič, univ. dipl. inž. str.

Letos je sneg zapadel že v novembru, zato smo zaključili gradbeno sezono. V letošnjem letu smo uspešno aktivirali lani zgrajeni povezovalni plinovod in že pred leti zgrajene plinovode v centu Vodice. Na teh območjih pospešeno pridobivamo uporabnike plina in pri njih lahko iz prve roke izveste vse prednosti in koristi uporabe zemeljskega plina. To je še posebej očitno sedaj, ko je zemeljski plin kar za približno 30% cenejši kot kurilno olje.

Akcija "Udobje je pred vrati ..."

V letošnjem letu smo v nekaterih naših koncesijah tudi uspešno izpeljali akcijo "Udobje je pred vrati ...". Z akcijo smo želeli vzpodbuditi lastnike obstoječih hišnih plinskih priključkov, da bi začeli z uporabo zemeljskega plina. V okviru akcije smo našim potencialnim uporabnikom nudili:

- projekt za notranjo plinsko napeljavo po akcijski ceni (oz. brezplačen projekt, če Petrol Plin prevzame celotno izvedbo),
- ugoden bančni kredit,
- celotno izvedbo notranje plinske napeljave "na ključ".

Zaradi velikega odziva **bomo akcijo v prihodnjem letu izvajali tudi v vaši občini** - če vas naša storitev zanima, vas prosimo, da se obrnete na Petra Boškoviča (tel.: 4714-452, petar.boskovic@petrol.si). V primeru kakšne dodatne akcije vas bomo obvestili preko direktne pošte in preko člankov v občinskem glasilu.

Načrt za leto 2006

Gradnja plinovodnega omrežja v občini Vodice je tesno povezana z občinsko rekonstrukcijo posameznih ulic, saj nam Občina kroji potek gradnje. V prihodnjem letu tako načrtujemo:

- izgradnjo sekundarnega plinovoda po Kmetijski ulici do stanovanjskega naselja "Tipo" in zamenjavo energenta v celotnem

- naselju (namesto utekočinjenega naftnega plina bo zemeljski plin),
- izgradnjo sekundarnega plinovoda na območju dela Pustnic,
 - izgradnjo sekundarnega plinovoda na območju Krvavške ulice,
 - izgradnjo sekundarnega (povezovalnega) plinovoda do vasi Bukovica,
 - izgradnjo sekundarnega plinovoda po naselju Bukovica (ob glavni cesti).

Seveda pa bomo plinovode gradili tudi na drugih lokacijah, kjer bo Občina obnavljala komunalno infrastrukturo.

Plinohrami za utekočinjen naftni plin (UNP)

Če že težko čakate na prihod zemeljskega plina ali pa je vaša obstoječa peč v "zadnjih izdihljajih", si lahko začasno omislite plinohram za UNP. Njegova prednost je v tem, da pri poznejšem prehodu na zemeljski plin ne bo potrebnih večjih predelav. Za več informacij pokličite na 080-22-66, kjer boste dobili odgovore na vsa vaša vprašanja (v zvezi s plinohrami za UNP) ali obiščite spletno stran www.petrol.si.

Posvetovalna energetska pisarna

V objektu Občine Vodice (Kopitarjev trg 1/ I. nadstropje) ima Petrol Plin organizirano posvetovalno energetska pisarno, ki obratuje **vsako sredo med 18.30 -19.30 uro (razen ob praznikih)**. V pisarni lahko občani dobite vse informacije tako o zunanjem plinovodnem omrežju kot tudi o notranji plinski napeljavi.

PETROL PLIN d.o.o.
želi vsem občanom občine Vodice vesel božič in srečno novo leto ter da bosta osebna sreča in zadovoljstvo Vaš projekt leta 2006.

Knjižnica je občinska

 Rado Čuk

Gornji naslov bi znal koga presenetiti. Zakaj, kako, kdaj...?

No, ni ravno tako, kot je videti prvi hip. Vodiška knjižnica namreč že od začetka sodi pod matično knjižnico Šiška, ki ima še nekaj podružnic na območju nekdanje občine Ljubljana Šiška. Je pa res, da je glede na število občanov daleč najbolj obiskana, česar so prijazne knjižničarke tudi vesele.

V zadnjih petih letih je Občina Vodice v želji po izgradnji novega kompleksa, ki bi dal ustrezno podobo in funkcijo centru Vodice, opravila nekaj zahtevnih premoženjsko pravnih korakov. Izpeljati je bilo potrebno številne zamenjave zemljišč z dosedanjimi lastniki, z denacionalizacijskimi upravičenci in kot zadnje tudi z Mestno občino Ljubljana.

Vodiška knjižnica je bila namreč zemljiškooknjižno vpisana na Ljubljano Šiška, kar je predstavljalo veliko oviro pri pridobivanju ustrezne dokumentacije za izgradnjo novega objekta na območju obstoječe občinske zgradbe. Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi, Zakona o ustanovitvi občin, Dogovora o delitvi premoženja z MOL in ostalimi občinami, Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini ter Zakona o zavodih pa je Okrajno sodišče v Ljubljani dne 8.11.2005 sklenilo, da se pri nepremičnini parc. št. 22/17, k.o. Vodice, kjer je vknjižena poslovna stavba (knjižnica), dovoli vknjižba lastninske pravice za pravno osebo Občina Vodice.

Potem ko je bila uspešno urejena zamenjava zemljišč predvsem z Župnijo Vodice, so sedaj z vidika lastništva parcel odprta vrata za začetek izgradnje centra.

Zaključna dela v cerkvi sv. Tilna v Repnjah

 Lilijana Djerkovič, prof. soc. in zgod.

Kulturni spomeniki obstanejo le zaradi ljudi, ki z njimi ali zanje živijo, padejo pa zaradi brezbržnosti za vrednote, ki jih ponujajo, zaradi pohlepa ali malomarnosti.

Kraj Repnje se omenja že leta 1154. Cerkev sv. Tilna, ki leži v gozdu na griču jugozahodno od vasi pod Repenjskim hribom, pa je bila prvič omenjena leta 1476. Nekoč je bila to razgledna, taborska cerkev.

Veliki oltar v cerkvi naj bi bil delo velikega rezbarja iz obdobja baroka, Jakoba Gabra. Izdelan je bil leta 1750 in več kot stoletje pozneje v celoti prenovljen. Kljub temu je čas pustil sledi, stanje se je toliko poslabšalo, da je bil potreben čimprejšnji restavratorski poseg. Izrazite poškodbe so bile posledica razjede lesnih škodljivcev. Predvsem je bilo močno poškodovano rezljano okrasje iz lipovega lesa, medtem ko je bil arhitekturni del iz smrekovine v razmeroma dobrem stanju.

V občini Vodice imamo več sakralnih objektov, ki so dobro ohranjeni, vzdrževani, in na katere smo lahko upravičeno ponosni. Zavedamo se namreč, da je ohranjanje kulturne dediščine temeljnega pomena za negovanje narodovega kulturnega izročila in tudi za narodov obstoj. Ker visoko vrednotimo kulturne in sakralne objekte in ker je njihov pomen za naš kraj in za vso Slovenijo neprecenljiv, smo se odločili, da se lotimo temeljite prenove. Glavni in dva stranska oltarja v cerkvi sv. Tilna so bili potrebni ne samo mizarske sanacije, temveč tudi restavriranja kipov in pozlačenega okrasja, odstranitve starih preslikav in premazov, čiščenja originalne pozlate in posrebitve na lesu, globinskega utrjevanja lesa, rekonstrukcije manjkajočih delov na kipih

in površinskih premazov. Občina Vodice je zagotovila dva milijona tolarjev tudi za prižnico, katere obnova bo končana še letos, pred božičnimi prazniki.

Tako bodo po zaključenih restavratorskih posegih oltarji in druga oprema v cerkvi sv. Tilna dobili videz, kakršnega so imeli ob nastanku.

Prizadevati pa si moramo za njihovo ohranitev tudi vnaprej, za naslednje generacije. To je naša dolžnost. Dolžnost ohranjanja spominov preteklih časov, življenja naših prednikov, ustanov, ki dajejo okvir življenju različnih dob, ter vsega, kar nam more služiti za globlje zgodovinsko, psihološko in kulturno razvojno razumevanje človeka.

22. redna seja

8. 12. 2005

 Alenka Jereb

Vse nared za dobro medgeneracijsko sodelovanje

Kljub številčno zelo obsežnemu dnevnomu redu lahko rečemo, da so se svetniki spopadli s štirimi osnovnimi temami; toplim obrokom, pomočjo na domu, mladinskim centrom in medobčinskim inšpektoratom.

Na začetku so se po hitrem postopku posvetili sprejetju Odloka o organizaciji storitve zagotavljanja toplega dnevnega obroka za starejše in invalidne osebe

v Občini Vodice. V uvodu je župan poudaril, da je predloženi odlok velik prispevek občinskega sveta in uprave k prizadevanju občine za skrb za starejše občane, o čemer smo že pisali v prejšnji številki občinskega glasila. Ne gre zanemariti dejstva, da je naša občina prva v Sloveniji, ki bo izvajala omenjeno storitev v takšnem obsegu ter s takšnim deležem sofinanciranja. V razpravi je bilo postavljeno vprašanje, koliko bo ta strošek bremenil občinski proračun in koliko upravičencev predvidevajo. Župan je odgovoril, da po njegovih subjektivnih ocenah in podatkih imenovane komisije predvidevajo približno 100 odjemalcev. Slišali smo tudi pripombo in pobudo k dopolnitvi 13. člena, ki govori o deležu sofinanciranja občine. O dopolnitvi naj bi svetniki odločali na korespondenčni seji. Nato so omenjeni odlok sprejeli. Občinski svet je bil seznanjen tudi s pripravljeno koncesijsko pogodbo za opravljanje službe pomoči na domu, ki jo je župan podpisal v tednu po omenjeni seji. S sprejetjem odloka in podpisom koncesijske pogodbe bo tako vse pripravljeno za dobro medgeneracijsko sodelovanje, ki ga je svetnikom predstavila skupina za

ustanovitev Mladinskega centra Vodice, ki ima svoje korenine in temelje v Prosvetnem društvu Vodice. Gre za nadgradnjo in razširitev dejavnosti PDV, ki izhaja iz želje pa večjem vključevanju mladine v lokalno skupnost, medsebojnem druženju in izvajanju prostovoljnih aktivnosti. Center naj bi bil ustanovljen v obliki javnega zavoda, sofinanciran pa s strani občine. Del sredstev naj bi pridobili z izvajanjem različnih aktivnosti, nekaj pa iz razpisov in natečajev. V svoje dejavnosti bi vključili tako najmlajše kot tudi osnovnošolce, sodelovali pa bi tudi pri izvajanju različnih občinskih prireditev. Skupina je pripravila tudi termiski plan dejavnosti po posameznih mesecih in se na koncu zahvalila županu Branetu Podboršku in Damjanu Stanoniku za vso podporo in pomoč pri pripravi projekta. Po kratki razpravi so svetniki soglasno sprejeli sklep o zadolžitvi občinske uprave za čimprejšnjo ustanovitev mladinskega centra.

V nadaljevanju so soglasno sprejeli tudi Odlok o ustanovitvi medobčinskega inšpektorata, ki bo imel sedež v Trzinu.

Inšpekcijski nadzor bo potekal nad izvajanjem oskrbe s pitno vodo ter ravnanja s komunalnimi odpadki, urejanja javnih poti in vzdrževanja občinskih cest, javne razsvetljave, oskrbe s plinom, parkiranja, ... Po hitrem postopku so spremenili tudi odloke, ki spadajo pod nadzorstvo Medobčinskega inšpektorata. Ti se dotikajo vzreje psov in obveznosti pri vzdrževanju čistoče javnih površin, oglaševanja, komunalnih taks, požarne varnosti, odvajanja odpadnih in padavinskih voda, oskrbe s pitno vodo, pokopališkega reda in opravljanja pokopališke dejavnosti, urejanja in vzdrževanja javnih ter občinskih cest, javnega reda in ravnanja z zapuščenimi vozili. Tu gre predvsem za spremembo in usklajitev denarnih kazni oz. t. i. glob z veljavno zakonodajo. Hkrati so morali svetniki sprejeti odlok o razveljavitvi odloka o komunalni redarski službi, ki je bil do sedaj v veljavi.

Soglasno je bil v drugem branju sprejet tudi odlok o gospodarski javni službi zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov. Po besedah župana je to eden izmed zelo pomembnih dosežkov občinske uprave, ki je plod trdih pogajanj. Pogajanja so bila trda zlasti pri zagotovitvi deponijskega prostora za komunalne odpadke. Občina si je z nedavnim podpisom pogodbe z Javnim Holdingom Ljubljana in Javnim podjetjem Snaga le to pravico zagotovila za nadaljna štiri leta. Sprejem odloka pa bo omogočil formalno ureditev izvajanja javne službe in dvig kvalitete teh storitev.

V zadnji točki dnevnega reda so potrdili kandidate za sodnike porotnike. Vinko Borovnik, Rado Čuk, Srečko Merčun, Metka Pozdrec in Sonja Puh so delo sodnikov porotnikov opravljali že en mandat. Seja se je končala brez pripomb in pobud, ki jih svetniki hranijo za naslednje zasedanje.

Predstavitev projekta Športni center Vodice

Peter Černivec

Občina Vodice namerava v prihodnjih letih v Vodica h zgraditi nov športni center. Da bi ta projekt ustregel čim širšim željam in potrebam, je občina sklicala sestanek, na katerem so predstavniki športnih društev iz občine lahko podali svoje predloge in mnenja.

Občina Vodice je že kupila dve zemljišči, za nakup tretjega pa si trenutno še močno prizadeva, upa pa da jim bo v naslednjem letu že uspelo. Omenjena zemljišča obsegajo njive za osnovno šolo Vodice v smeri proti Bukovici. Za to območje je občina arhitektom naročila izris idejne skice projekta.

Župan Brane Podboršek je idejno skico projekta in njene glavne značilnosti predstavil udeležencem sestanka. Projekt naj bi bil izpeljan v dveh fazah. V prvi fazi naj bi ob šoli najprej naredili nov, razširjeni parkirni prostor in zaradi požarne varnosti uredili novo krožno pot. Ob Vrtcu Škratek Svit bi za potrebe vrtca postavili manjše igrišče. Prav tako bi postavili tudi manjše večnamensko igrišče in igrišče za igro med dvema ognjema za potrebe osnovne šole ter poligon varne vožnje. Predvideni stroški prve faze naj bi bili po prvih ocenah približno 50 milijonov tolarjev. Župan je ob tem omenil možnost finančne podpore projekta s strani Ministrstva za šolstvo, znanost in šport, saj so občini za leto 2006 že potrdili sredstva za športne namene. Nogometna zveza Slovenije pa naj bi v letu 2007 sofinancirala nogometno igrišče.

V drugo fazo projekta je vključeno bistveno večje območje. Na začetku je načrtovana postavitve novih parkirnih mest in ureditev dovodne poti, nato pa postavitve večnamenskega ter nogometnega igrišča. Poleg tega je v drugo fazo vključen tudi prostor, namenjen vadbi in usposabljanju gasilcev. Na večnamenskem igrišču bo možno igrati košarko, odbojko

ter mali nogomet, okoli igrišča pa bo potekala atletska steza. Ob igrišču bodo postavljene tribune ter slačilnice s tuši. Nekoliko stran od večnamenskega igrišča je načrtovana postavitve igrišča za mali nogomet z umetno travo premera 40 x 20 metrov. Okvirni stroški druge faze projekta naj bi znašali od 130 do 150 milijonov tolarjev.

Po županovi okvirni predstavitvi projekta so imeli udeleženci sestanka možnost izraziti svoje želje, potrebe in predloge glede predstavljenega projekta. Na vprašanje glede sanitarij je župan odgovoril, da bodo v slačilnicah, ki bodo predvidoma tik ob igriščih tako tuši kot tudi sanitarije. Nekateri so bili mnenja, da je treba poskrbeti za dovolj velika parkirišča, ki bodo prišla še kako prav ob večjih prireditvah. Veliko je bilo tudi vprašanj glede varovanja in upravljanja objekta, na kar je župan odgovoril, da bo občina poskrbela, da bo celoten objekt nekdo varoval, z njim upravljal in nenazadnje skrbel tudi za razporede uporabe. Iz vrst upokojencev je prišla pobuda, da bi poleg predvidenega postavili tudi balinišče. Župan se s predlogom ni strinjal, saj je bil mnenja, da balinišča v občini že obstajajo in da bi bilo bolje, da se tista že obstoječa izboljša. Eden izmed predlogov je bil tudi, da bi bila tekaška steza v skladu s standardom dolga 400 metrov, ne predvidenih 150 metrov. Trenutna idejna skica projekta sicer ni upoštevala zemljišča, ki za zdaj še ni v lasti občine, zato se je večina strinjala s predlogom, da se naredi novo skico, ki bi ga vključevala in bi se s tem možnosti bistveno povečale.

Župan je na koncu pojasnil, da pri vseh projektih obstajajo prostorske, finančne in drugačne omejitve. Prvi cilj, ki si ga občina nadvse želi doseči, je odkup tretjega zemljišča, ki je trenutno še močno vprašljivo. Župan se je za vse predloge, kritike in želje zahvalil in ob tem povabil udeležence na naslednji sestanek, na katerem bodo predstavili izboljšano verzijo projekta, v katero bodo skušali vključiti čim več predlogov in želja.

Župan Brane Podboršek prejel spominski znak

Počastitev 15. obletnice manevrske strukture narodne zaščite

Alenka Jereb

Vsem zbranim je najprej spregovoril načelnik manevrske strukture Ljubljana-mesto polkovnik Miha Butar, ki je na kratko orisal dogajanja v letu 1990, ko so s pomočjo zanesljivih ljudi ustanovili močno vojaško strukturo. V jesenskem času tega leta so se aktivnosti odvijale podnevi in ponoči, tako da so z manevrsko strukturo, ki je štela več kot 22.000 pripadnikov, slovenski oblasti utrlji pot do samostojnosti, ki smo jo dosegli leta 1991. Z minuto molka se je spomnil vseh tistih, ki jih ni več med nami. Obžaloval je dejstvo, da je država nekoliko pozabila na pomembna dejanja vseh prisotnih, zato z velikim veseljem pozdravlja pozitivne premike in sodeluje na podelitvi spominskih znakov.

Prejemnikom odlikovanj je spregovoril tudi predsednik območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo polkovnik Srečko Lisjak, ki je poudaril, da projekt manevrske strukture ni nastal sam od sebe, pač pa so ga ustvarili izjemni

posamezniki, ki so razumeli čas, prostor in dogajanje. Vsi so pogumno zrlji v prihodnost, znali so hkrati motivirati in voditi novo nastajajočo oboroženo silo slovenskega naroda. Manevrska struktura je nastala iz potrebe človeka po ohranitvi svobode in demokracije. Organizirana je bila kot prva slovenska vojska, ki je bila zelo hitro sposobna zagotoviti varnost in gotovost slovenskega naroda, nato pa z orožjem prvič v zgodovini braniti samostojnost slovenske države. Temeljila je na zavestni prostovoljni odločitvi. Kot je poudaril Lisjak, se s podelitvijo spominjamo obdobja dejanj, odločnosti, poguma in dosežkov.

Po kratkem kulturnem programu in podelitvi znakov ter zahvalnih listin posameznikom, družinam in ustanovam je sledila pogostitev. Ob čaši rujnega so se dobitniki priznanj spominjali časov, ki so bili odločilni v slovenski zgodovini.

24. novembra je bila v vojašnici Franca Rozmana Staneta posebna slovesnost ob 15. obletnici manevrske strukture narodne zaščite Ljubljana-mesto. Ob tej priložnosti so po odredbi ministra za obrambo in zaščito Karla Erjavca podelili spominski znak pripadnikom takratne manevrske zaščite ter zahvalne listine družinam, posameznikom in ustanovam, ki so takrat s svojimi dejanji prispevali k sanjam slovenskega človeka o svoji domovini. Po besedah govornikov so prav pripadniki manevrske skupine, katere član je bil tudi Brane Podboršek, z velikimi črkami pisali slovensko zgodovino.

Prenova "kevdra"

Peter Černivec

Prostor pod trgovino v Utiku, ki že vrsto let velja za glavno zbirališče mladih, pretežno iz Utika, Bukovice, Kosez in Sela, dobiva novo podobo. Skupina mladih zanesenjakov ob podpori Občine Vodice že dober mesec prenavlja t.i. "kevd'r" v Utiku.

"Kevd'r" je beseda, ki je klub tujim koreninam v Sloveniji velikokrat uporabljena. Pomeni klet in predstavlja nekaj podtalnega, nekaj očem skritega in nekaj, do kamor vedno prideš navzdol. Ko je vojna, nam "kevd'r" služi kot zaklonišče, ko je mir, pa v njem lahko shranjujemo vložene kumarice, papriko, krompir in še kaj. Zdaj, ko je že nekaj časa mir, pa se "kevd'r" lahko uporablja tudi za druženje in zabavo, predvsem mladih, ki se vanj umaknejo oziroma skrivajo pred zunanjim svetom. To seveda ni nič slabega, saj tudi starejši običajno čimbolj "zabarikadirajo" kletni prostor, da sosed ja ne bi videl, koliko krompirja imajo notri.

Pod trgovino v Utiku v "kevdru" sicer nimajo krompirja, imajo pa velike kupe blata in vode, ki jih vestno odvažajo z željo po lepšem, boljšem prostoru. Gre za prvo fazo prenove prostora, namenjenega mladim. Mladina v tem koncu občine že dalj časa čuti potrebo po nekem prostoru, kjer bi se lahko družili in zabavali. To možnost jim sicer daje nekaj gostinskih lokalov v občini, vendar so ti za nekatere preveč oddaljeni. Že omenjeno dolgoletno zbirališče mladih v Utiku pa je postalo preveč dotrajano, da bi še naprej služilo svojemu namenu. Skupina mladih je zato občini dala pobudo za prenovo tega prostora. Občina je pobudo sprejela in sledil je podpis pogodbe. Z njim so se mladi zavezali k najemu in uporabi prostora. Občina Vodice pa je za prenovo prostora namenila finančna sredstva, določila nadzornika projekta in jim dodelila svetovalca gradbenih del. Večino del bodo opravili mladi sami, za zahtevnejša dela pa bo občina financirala izvajalce. V prvi fazi prenove je skupina mladih popolnoma izpraznila prostor pod trgovino v Utiku. Odnegli so šank, kavč, mize, stole in drugo. Nato so odstranili strop, tla in eno steno, da bi povečali prostor. Pri tem so naleteli na problem, saj je prostor zalilo ogromno vode in blata, ki so ga morali

odstraniti v zabojnik, ki jim ga je priskrbel lokalna občina. Za pomoč so prosili tudi gasilce.

V nadaljevanju načrtujejo postavitev novega stropa in tal, beljenje sten in namestitve opreme. Da bodo cilj dosegli, ni dvoma, saj je nadzornik projekta, gospod Rifl mnenja, da boljše akcije mladih še ni videl. Mladim pa sta v veliko pomoč tudi gradbeni svetovalec, gospod Jerinc.

Do cilja mlade čaka še dolga pot, a po besedah Gašperja, enega od mladih delavcev, z optimizmom gledajo naprej. Veselijo se, da bodo v prihodnosti v "kevdru" lahko organizirali razne zabave, praznovanja rojstnih dni ter silvestrovanja.

Vsem krajanom voščim miru, blagoslova in veselja

Alenka Jereb

Prihaja čas praznikov, miru, notranjega zadovoljstva in vsega lepega, kar nam prinaša božič. To je čas, ko topel nasmeh in stisk roke pričarata občutek radosti in topline, ki jo ljudje sprejmemo z odprtimi rokami in smo veseli, da jo lahko delimo z drugimi. V tem predbožičnem času smo obiskali zapoškega župnika dr. Antona Štruklja. Kljub številnim obveznostim, ki jih ima v svoji župniji in na Teološki fakulteti, kjer predava, si je z veseljem vzela čas in ga poklonil predvsem vam, spoštovane bralke in bralci, ki prebirate naše glasilo.

Advent in božič sta povezana z rojstvom, s porajanjem novega in upanjem v prihodnost. Torej, tudi midva začniva od začetka. Povejte nekaj besed o svojem otroštvu.

Rodil sem se očetu Peregrinu in materi Francki v Dobu, januarja leta 1952. Menda je takrat zapadlo kar meter snega, vendar je babica vseeno lahko našla pot do naše hiše. Ko sem bil star tri leta, smo se preselili v Depalo vas pri Domžalah. Tam sem obiskoval osnovno šolo, pozneje pa škofijsko klasično gimnazijo v Vipavi. Po maturi sem se vpisal na Teološko fakulteto. Leta 1970 mi je med maturo, na praznik sv. Rešnjega Telesa, umrl oče. To je bilo zame prav gotovo zelo težko obdobje. V veri sem našel precej moči, zato imam še danes očeta zelo blizu, saj sem ga takrat čutil in ga še čutim kot priprošnjika. Sedaj živim v domači hiši pri mami, tam je tudi sestra s svojo družino. Naj omenim, da je eden izmed njenih sinov, Luka Zidanšek, pred tremi leti prav tako postal duhovnik.

Ste bili njegov mentor?

To ravno ne. Družji pa naju ljubezen do hribov in kolesarjenje. Naj se povrnem na mojo mladost. Zelo živo imam v spominu duhovno pripravo na diakonsko in duhovniško posvečenje. To je bilo leta 1976, takrat sem bil star 24 let. Lahko rečem, da je bilo to veselje v Gospodu in tako doživljam vse trenutke do današnjega dne.

To vaše veselje vas je zaznamovalo kot človeka. Tako veselega in odprtega vas poznajo tudi vaši župljani. Kako vam to uspe? Vas ta odprtost spremlja že od otroštva?

Ne vem, to je božji dar. Tega se sam sploh ne bi zavedal, če me ne bi na to opozoril naš tedanji župnik in skladatelj prof.

Vse stvari so božji dar, določajo, kdo si, kakšen značaj imaš, kje živiš, pomembno pa je, da se sprejmeš takega, kot si, in to je najboljšje.

Matija Tomc. Ob priložnostnem nagovoru ob novi maši je preprosto rekel, da, odkar me pozna, sem vedno vesel in dobre volje. Do takrat sem mislil, da je to nekaj samoumevnega. Vse stvari so božji dar, določajo, kdo si, kakšen značaj imaš, kje živiš, pomembno pa je, da se sprejmeš takega, kot si, in to je najboljšje.

Dotakniva se še vašega duhovniškega poklica. Srečevali ste veliko ljudi, odigrali pomembno vlogo v življenju posameznikov. Kaj lahko poveste o tem delu vašega poslanstva?

Že kot študent in bogoslovec sem si duhovniški poklic predstavljal kot delo na župniji. Prav samostojni župnik sem postal šele sedaj, na stara leta. Prej sem bil kaplan ali duhovni pomočnik. Za to možnost, ki mi je dana, sem zelo hvaležen. Kje sem služboval? Po petem letniku smo bili takrat že posvečeni, zato smo v šestem letniku ob koncu tedna pomagali na kakšni župniji. Prvo leto sem delal v župniji Ljubljana-Šentvid, kamor sem se po dolgih letih dela drugod spet vrnil. Šest let sem kot duhovni pomočnik v Šentvidu pomagal našemu sedanjemu nadškofu Alojzu Uranu. Ob nedeljah in praznikih sva se še bolj spoznala in postala iskrena prijatelja. Dve študijski leti sem bil prefekt v Vipavi, kjer sem semenščnikom pomagal pri študiju. Večkrat sem kar od doma kolesaril v Vipavo, saj takrat ni bilo toliko prometa. Po dveh letih so me imenovali za kaplana v Mengšu. Spet sem bil tako blizu doma, da

sem se včasih pozimi na obisk odpravil kar s smučmi. Po letu in pol sem v tistem obdobju doktoriral. Nadškof Šuštar me je poklical v Ljubljano, kjer sem postal njegov tajnik, spremljal sem tudi škofa Leniča na birme. Bilo je zelo zanimivo, vendar ni dolgo časa trajalo. Že naslednje leto me je poslal v Rim, kjer sem postal vicerektor papeškega zavoda Slovenika, kjer sem bil tri leta. Sprejemali smo slovenske romarje, bil sem oskrbnik zavoda. Spotoma sem na Papeškem vzhodnem inštitutu vpisal vzhodno teologijo in iz tega tudi magistriral. Na prošnjo nadškofa Perka sem prejel dovoljenje za maševanje v vzhodnem obredu. To je zelo bogata dediščina sv. Cirila in Metoda. Z bogoslovci smo pogostokrat obhajali nebeško bogoslužje v slovanskem obredu. Tako sem bil l. 1984 po dveh letih poklican v Slovenijo. Kot sem že prej omenil, sem šest let opravljal delo duhovnega pomočnika v Šentvidu. Naj poudarim, da sem kar 18 let prebival v semenišču, bil študijski prefekt oz. svetovalec bogoslovcem. Hkrati sem jih srečeval tudi na fakulteti, tako da sem jih dobro poznal.

Imate še stike s študenti, ki so sedaj že duhovniki?

O, prav gotovo. Srečujemo se ob različnih priložnostih. V okviru naše dekanijske konference sta v šenčurski dekaniji dva mlajša kaplana. Jasno pa je, da vedno prihajajo novi rodovi.

Pravite, da predavate na Teološki fakulteti. kateri smeri ste se posvetili? Čemu prisluhnejo vaši študenti?

Glavna smer od leta 1984 je dogmatična teologija. To je osrednji predmet bogoslovnega študija. Skupaj s kolegom Sorčijem si ta predmet deliva, velikokrat

pa sem prevzel še predmete drugih kolegov. Ko je nadškof Perko odšel v Beograd, sem prevzel tudi njegova predavanja - nauk o cerkvi, nauk o ekumenizmu. Razmere so nanesele, da sem nekaj let predaval tudi nauk o cerkvenih očetih.

Kako pa je nanese, da ste odšli predavat v tujino?

To se je zgodilo leta 1991, ko sem bil na Koroškem. Takrat me je dunajski nadškof kardinal Christoph Schönborn prosil, da bi ga nadomeščal na univerzi v Fribourgu, ker je on ravno takrat pisal Katekizem. Tako sem en semester predaval na dominikanski univerzi v nemškem in francoskem jeziku. Čez tri leta sem dobil povabilo še v Lugano, v italijanski del Švice. Čez nekaj časa, leta 1997, pa me je na ekumenskem zborovanju v Gradcu moskovski nadškof Tadeusz Kondrusiewicz povabili še v Moskvo. Hitro sem se naučil jezika in tako sem leta 1998 in 99 predaval v Sankt Peterburgu. To so bila pretresljiva srečanja s fanti in starejšimi možmi, ki so po letu 1980 lahko uresničili željo po opravljanju duhovniškega poklica. Pozneje sem se na romanju srečeval z njimi in ostali so pristni stiki.

Omenili ste, da ste se kar spotoma naučili tujih jezikov. Od kod vam ta dar?

Ne vem. Približno pet jezikov govorim in berem, nekaj pa jih še razumem. Tako kot mi je bog dal veselo naravo, tako mi je dal tudi ta dar. Ko sem se naučil latinščino in odkril zakonitosti nemške slovnice, potem ni bilo več težav. Sledi samo povezovanje, ne moreš se več zmotiti.

Sodelovali ste tudi z obema papežema.

Tako je. Božjega služabnika papeža Janeza Pavla II sem smel večkrat osebno srečati, mu podati roko in z njim tudi somaševati. Papeža sem srečal med obema obiskoma

v Sloveniji l. 1996 in 1999, spremljal sem ga kot prvi tajnik Slovenske škofovske konference in se z njim srečeval kot vicerektor Slovenika v Rimu. Zame je bila velika milost, da sem kot član Mednarodne teološke komisije pod predsedstvom kardinala Josepha Ratzingerja vsako leto srečal papeža Janeza Pavla II in z njim maševal v njegovi kapeli. Zasedanja te komisije so vedno potekala v prijateljskem duhu. Vsakega človeka je pozorno poslušal. Včasih je tudi sam posegel v razpravo, vendar ne pokroviteljsko. Bil je iskren papežev prijatelj in svetovalec. Drug drugega sta spoštovala in potrebovala.

Kaj vas osebno veže na ta leta prijateljavanja?

Osebno do Janeza Pavla II čutim spoštovanje, ki že prihaja v češčenje. Pri svetih ljudeh je razvidnost njihove pristnosti, resnicoljubnosti tako velika,

To je Janez Pavel II počel vsa svoja leta. Ne samo takrat, ko je bil še mlad, ko je obiskoval ljudi po vsem svetu, tudi na koncu svojega življenja je izžareval neizmerno moč in veličino. Na njegovem pogrebu se je zbralo veliko ljudi različnih prepričanj. Vse ljudi je nagovoril s tem blagim sevanjem.

da njihove svetosti nobena stvar ne more ovreči. Svetloba osvaja prostor z blagim sevanjem in tako je tudi s svobodo, resnico in svetostjo. Neovrgljiva je in ne potrebuje nobenega dokaza. S svojo navzočnostjo takšen človek pričuje za božjo navzočnost. To je Janez Pavel II počel vsa svoja leta.

Ne samo takrat, ko je bil še mlad, ko je obiskoval ljudi po vsem svetu, tudi na koncu svojega življenja je izžareval neizmerno moč in veličino. Na njegovem pogrebu se je zbralo veliko ljudi različnih prepričanj. Vse ljudi je nagovoril s tem blagim sevanjem. Sedanji papež ga je zelo lepo predstavil: kontemplativen in misijonarski. On je živel ritem srca, se zbral pri Bogu in se potem ljudem razdajal.

Kaj pa vaše prijateljstvo s sedanjim papežem? Tudi z njim ste lepo sodelovali.

Tako sem z njegovim blagoslovom, ko mi je rekel: "Župnik in profesor - to je pa lepo," prišel v Zapoge. In zelo lepo sem bil tu sprejet, dobro se razumem z župljani. Pred ali po maši se pozdravimo, pa tudi če se peljem z avtom skozi vas, me vsi prijazno pozdravijo.

Njega tudi zelo spoštujem. Je zelo razgledan, častitljiv, obziren in blag. To poudarjam zato, ker so ga zlasti v nemškem prostoru časopisi zelo napadali. Je velikanski intelekt, v odnosu do človeka pa mil, prijazen in pozoren. Ves je ob človeku, ko se pogovarja s teboj, se posveti tebi. Ko sem mu ob priložnosti omenil, da grem za župnika, mi je dal blagoslov. Tako sem z njegovim blagoslovom, ko mi je rekel: "Župnik in profesor - to je pa lepo," prišel v Zapoge. In zelo lepo sem bil tu sprejet, dobro se razumem z župljani. Pred ali po maši se pozdravimo, pa tudi če se peljem z avtom skozi vas, me vsi prijazno pozdravijo.

Bliža se božič, smo sredi adventnega časa. Kako v vaši župniji potekajo priprave na ta lep praznik?

Vsak adventni čas je lep, prehitro pride in še hitreje mine, zato ga skušamo čim lepše preživeti. Letos smo imeli na Miklavževu nedeljo prenos svete maše. Naša krščanska dolžnost je, da smo vsako nedeljo pri maši. Televizijski prenos pa je prispevek starejšim, bolnim, ki ne morejo v cerkev. Na ta način jim nekaj podarimo, omogočimo jim, da se pripravijo na ta praznik.

Televizijski prenos pa je prispevek starejšim, bolnim, ki ne morejo v cerkev. Na ta način jim nekaj podarimo, omogočimo jim, da se pripravijo na ta praznik.

Težo današnjega časa, naglico in skrb nekateri še bolj občutijo kot drugi in jih še bolj pritiska k tlom. Takrat, ko je človek utrujen, si po naravi želi počitka, zbranosti, poglobitve in osvežitve.

Kako pa vi doživljate božič?

Že od otroštva naprej se ni nič spremenilo. Za božič prihaja Bog med nas kot otrok. Če ohraniš srce otroka, se z Jezusom vedno lepo pogledata. Obhajanje božičnega praznika se ne spreminja, ampak se samo pogloblja.

Današnji tempo življenja je hiter. Kako preživeti ta čas in se hkrati uspešno pripraviti na božič?

Težo današnjega časa, naglico in skrb nekateri še bolj občutijo kot drugi in jih še bolj pritiska k tlom. Takrat, ko je človek utrujen, si po naravi želi počitka, zbranosti, poglobitve in osvežitve. Advent nam s svojo skrivnostjo prihaja naproti, ponuja nam roko, kot bi hotel reči: Prijatelj moj, pridi, odpočij se. Na božič na poseben način slišimo Jezusovo povabilo; pridite k meni vsi, ki se trudite in jaz vas bom poživil. Vsak si mora tako organizirati delo, da bo lahko prišel na obisk k Jezusu. Mir srca in duše najdemo v Jezusovem srcu. Moramo si najti čas in kakšno stvar, ki ni tako nujno potrebna, preložiti na pozneje.

Za konec najinega pogovora pa še eno sporočilo krajanom, občanom in vašim župljanom.

Vsem krajanom tega našega lepega kraja pod Kamniškimi planinami voščim miru, blagoslova, veselja. Tistega počitka pri Gospodu, ki nam prinaša novo moč, svežino, upanje v življenje. Zato, da bomo z zaupanjem gradili medsebojne odnose. Zajemimo teh darov celo prgišče. Tudi pogled na pokrajino naj nas osrečuje, da bodo tudi naši odnosi lepi. Citiral bom katekizem, ki pove tako lepo to voščilo: "Naj bo pastir ali modrec, človek tu doli ne more najti Boga drugače, kakor da poklekne pred Betlehemske jasli in ga moli skritega v slabotnost otroka."

Novi prazniki niso dela prosti dnevi

Jerneja Kimovec

Datumov, ki označujejo pomembne prelomnice v naši zgodovini, je toliko, da bi skoraj vsak drugi dan lahko slavili. Zato se je tudi pred sprejetjem zakona vnel boj med posameznimi poslanci, ki imajo vsak svoj pogled na pretekle dogodke in so zato tudi predlagali več možnih rešitev. Tako je bilo na primer zelo tehtno že vprašanje o tem, ali naj se obeležijo posamezne vojaške zmage, podpisi pogodb ali pa celo začetek uradne veljave teh pogodb. Tak problem so izpostavili tudi pri dnevu samostojnosti, ki ga praznujemo 26. decembra. Nekateri so namreč menili, da bi se moralo praznovanje prestaviti na 23. december, saj so se na ta dan prebivalci Slovenije na referendumu dejansko odločili za samostojno državo, medtem ko je 26. dr. Bučar le razglasil rezultate referendumu. Vendar se je na koncu spremenilo le ime tega praznika, datum pa ostaja isti. Tako bomo letos tudi v naši občini praznovali nov **dan samostojnosti in enotnosti** po starem, torej **26. decembra**.

Ob omenjeni spremembi nas v poletno-jesenskem času čakajo še trije povsem novi prazniki. **17. avgusta** prihodnje leto bomo prvič praznovali **dan združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom**. Na ta dan leta 1919 je namreč v Beltincih potekal velik ljudski zbor, na katerem so razglasili osvoboditev Prekmurja, poveljnik vojske Kraljevine SHS pa je izročil upravo nad zasedeno pokrajino v roke začasnemu civilnemu upravitelju. Takrat je tudi madžarska narodna skupnost prišla pod slovensko upravo. Praznik sprva ni bil načrtovan, a parlamentarni Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je na predlog petih prekmurskih poslancev kljub nasprotovanju vlade tudi ta dan vključil v nov zakon.

Če bo 17. avgusta najbolj veselo v Prekmurju, bodo **15. septembra** slavili predvsem Primorci. Ta dan bo odslej obeležen kot **dan vrnitve Primorske k matični domovini**, v spomin na podpis Pariške mirovne pogodbe leta 1947, ko se je morala rimska vlada v korist takratne Jugoslavije odpovedati delu Primorske, Istri z Reko, vsem otokom in Zadru z okolico ter se sprijazniti z ustanovitvijo

15. oktobra je začel veljati spremenjeni zakon o praznikih, ki uvaja tri nove državne praznike, 15. september, 23. november in 17. avgust. Novi prazniki nas popeljejo v bolj ali manj oddaljeno zgodovino, skozi katero se je moral slovenski narod večkrat boriti za svoje ozemlje in nenazadnje tudi za svoj obstoj.

Svobodnega tržaškega ozemlja (ki pa zaradi sporov med Vzhodom in Zahodom nikoli ni bilo uresničeno). Takrat si je Slovenija zagotovila tudi še kako pomemben dostop do morja.

23. novembra vsako leto pa bo odslej priložnost še za slavje na štajerskem koncu, saj se bomo na ta dan še posebno spomnili **Rudolfa Maistra**. General Maister že ves čas velja za narodnega heroja, saj je bil najpomembnejša oseba v bojih za slovenski Maribor in severno mejo na Štajerskem. Po ustanovitvi Države Slovencev, Hrvatov in Srbov je Narodni svet za Štajersko 1. novembra 1918 prevzel oblast v Mariboru in na slovenskem Štajerskem, vojaško oblast pa je s soglasjem narodnega sveta prevzel takrat še major Rudolf Maister. Njegova najpomembnejša dejanja so bile mobilizacija slovenske vojske in ustanovitev mariborskega pešpolka, razorožitev nemške zelene garde (Schutzwehr) 23. novembra 1918, pravočasna vojaška zasedba ozemlja ob narodni meji od Radgone do Dravograda oziroma Velikovca ter odstranitev nemškega župana in razpustitev nemškega mestnega sveta v začetku januarja 1919. Vsi trije prazniki so namenjeni temu, da bi povezovali vse Slovence, čeprav bi kdo lahko pomislil, da so le prazniki posameznih pokrajin. Prav je, da se takšnih pomembnih dogodkov spominjamo vsako leto. Ne preveč razveseljiva pa je novica, da najbrž ne bomo imeli kaj dosti časa za razmišljanje o njih, saj bomo vse tri omenjene dni delali kot ponavadi. Vlada namreč meni, da bi prosti dnevi pomenili "dodatni izpad delovnih ur in posledično zmanjšanje konkurenčnosti gospodarstva". Seveda sledi logično vprašanje, če si praznik, ki se prav nič ne razlikuje od navadnega delovnega dne, sploh še zasluži naziv praznik. Pa vendarle, v majhno tolažbo nam je lahko tudi to, da bo leto 2006 eno tistih, v katerem bomo veliko večino že znanih "starih praznikov" praznovali na dneve od ponedeljka do petka. To pomeni, da bomo v prihodnjem letu kar 11 dodatnih dni lahko uživali v "brezdelju". Še lepša slika pa se nam obeta leta 2007 ...

Praznični december v vrtcu Vodice

Odpri smo vrata in srce

Hedvika Rosulnik

Mesec pričakovanj, želja, voščil, daril...

V prazničnem mesecu decembru smo v vrtcu Vodice poleg rednega vzgojnega dela načrtovali tudi skupne vsebine in dodatne dejavnosti.

Vrata vrtca Škratek Svit, vrtca Skaručna in Utik smo na široko odprli v petek, 2. decembra 2005, ko je potekal DAN ODPRTIH VRAT. Zjutraj smo pripravili skupni zajtrk s starši. Ob okušanju različnih namazov, ob čaju in kavi je potekal spontan pogovor s starši. Ob deveti uri so se nam pridružile babice. Nad njihovim odzivom smo bili navdušeni, saj jih je v Vodice prišlo skoraj petdeset, v vrtec Utik osem, nekaj babic pa je obiskalo svoje vnuke in vnučkinje tudi v vrtcu Skaručna. Otrokom in babicam smo zaigrali lutkovno igrico, zapeli, nato pa so se babice vključile v igro in različne dejavnosti po posameznih oddelkih. Ob 11. uri smo jih pogostili s čajem, kavo, namazi in pecivom, ki ga je za to priložnost pripravila kuhinja vrtca Škratek Svit. Domnova babica, zdravnica dr. Angela Turk, je za vse babice pripravila predavanje o zdravju, zdravem načinu življenja v tretjem življenjskem obdobju. Sledil je spontan pogovor, saj so babice in mame upokojeni zdravnici zastavljale različna vprašanja. Zdravnikom v ambulantah primanjkuje časa za pogovor, tudi v družinah je vse manj časa in medsebojne podpore, tokrat pa je bila možnost za prijeten in sproščen klepet o različnih skrbih in težavah v tretjem življenjskem obdobju. Srečanje babic v vrtcu je bilo pri vseh udeleženkah pozitivno sprejeto. Babice in mame so dobile pomembno potrditev o pomenu lastne vloge, skrbi in odgovornosti za lastno zdravje. Kako skrbijo babice in mame za najmlajše, vemo, pri tej skrbi sodelujemo tudi v vrtcu, zato bomo še naprej oblikovali srečanja z babicami. Tudi z dedki, so nam predlagale udeležence. Kajti vsem je bilo zelo lepo: otrokom, babicam in nam, zaposlenim.

V mesecu decembru smo posebno pozornost posvetili tudi ljudskemu izročilu. Spoznavali smo ljudske pesmi, pravljice, igre, plese, običaje. Zbirali smo stare predmete in pripravili razstavo v Kulturnem domu. Razstavo je strokovno vodil dr. Janez Bogataj. V tednu slovenske kuhinje so se v kuhinji vrtca Škratek Svit kuhale in pekle preproste, pa tudi slavnostne jedi iz časov naših babic. Tudi tako so otroci spoznavali našo preteklost.

Odzvali smo se tudi vabilu neke mame in si v Šentjakobskem gledališču ogledali predstavo gluhozemeljnih otrok. Tudi letos nam je knjižnica Šiška - Vodice omogočila ogled predstave Klovnese princeze v Kulturnem domu. V vrtcu pa so potekale različne lutkovne igrice, obiskali so nas šolarji, babica Štefka Baliž pa je pripovedovala pravljico.

V petek, 9. decembr, smo v Kulturnem domu Vodice pripravili že tradicionalno decembrsko prireditev: OB LETU PESMI POJEMO. Decembra leta 2002 smo novoizvoljenemu županu Branetu Podboršku izročili pismo z zapisano novoletno željo za izgradnjo novega vrtca. Zdaj smo v njem že devet mesecev, lepo nam je, prizadevamo si za prijetne dneve in tudi za skupno prireditev. V dvorano je tokrat vabil zvok lajne in lajnar gospod Novak. Kuharici Mari in Marjeta sta sprejemali obiskovalce z medenjaki. Vsi otroci, ki obiskujejo vrtec, so se predstavili z ljudskimi pesmimi, plesi, izštevankami. Na harmoniki je otroke spremljal Simon Plemenitaš. Program so nam pomagali popestriti tamburaši, tamburaška skupina Bisernica in citrar Tomaž Plahutnik. Program je povezoval Boris Kopitar. Odpri smo vrata naših vrtcev in naša srca. Tudi za nas so se odpirala vrata, najprej občinska. Ob podpori občine in gospoda župana Braneta Podborška smo lahko vabili v goste in kupili blago. Nastalo je skoraj 500 kosov oblačil, od otroških narodnih noš, do vsakodnevnih in prazničnih oblačil. Z oblačili in programom smo na svoj način

prispevali k ohranjanju ljudskega izročila. Pri šivanju oblačil nam je pomagala Valerija Potočnik, lastnica trgovine Valery v Skaručni. Za vse otroke je sešila bluze in najmlajše obdarovala z Miklavževimi darili. Šivati so nam pomagale mame in babice: Mojca Jeraj, Meta Podgoršek, Romana Kimovec, Justi Jenko, Urška Kimovec, Maja Rebolj, Andreja Pangerc, Tina Hafner, Klavdija Špenko, Helena Harauer in Barbara Repnik. Vsem iskrena hvala. Zahvaljujemo se tudi podjetju Bilban, Miri in Cirilu, Boštjanu Peterlinu in Dejanu Poglajnu - Agip in Koželj d.o.o.. S skupnimi prizadevanji se uresničujejo želje, polepšajo se dnevi, trenutki...Hvala vsem, ki odprete vrata in srce, ko potrkamo.

**Nam žarijo lička rdeča,
v srčkih skriva se zdaj sreča.**

**Vsakomur jo zaželimo,
delček srčka poklonimo!**

**Toplo ognjišče in smeh v očeh
želimo vam v prazničnih dneh.**

**Novo leto naj vam deli
zdrave, srečne in uspešne dni.**

**Otroci in kolektiv
vrtca Vodice**

Zimska služba v akciji

Jerneja Kimovec

Letos nas je bela snežinka obiskala že precej bolj zgodaj kot ponavadi. Poleg tega je s seboj pripeljala mnogo sestic in prijateljic, ki so nam skupaj natrosile skoraj pol metra snega! Vendar zimske službe v naši občini to ni presenetilo. Ker je vremenska napoved že nekaj časa opozarjala na možnost večje količine snežnih padavin in ker je zimska služba tudi sicer vedno v največji pripravljenosti, jim je uspelo sneg spraviti s cest v dokaj kratkem času. Potrebovali so dobra dva dneva.

O nalogah in pomenu zimske službe v občini Vodice sem se pogovarjala z Janezom Zihrlom, univ. inž. geod., in Miranom Sircem, univ. dipl. org., nekatere praktične stvari pa je pojasnil še France Ovijač, ki izvaja nadzor nad letnim in zimskim vzdrževanjem cest v naših krajih. Najprej sem izvedela, da o zimskih in tudi letnih delih na cestiščih govori "Odlok o urejanju in vzdrževanju čistoče javnih cest, poti in površin za pešce ter zimski službi v občini Vodice". V njem je med drugim določen vrstni red opravil, ki so predmet zimske službe. Tako je najprej potrebno poskrbeti za ceste in dostopne poti do zdravstvenih in gasilskih domov, šol, avtobusnih postajališč ter drugih javnih ustanov, sledijo pa pločniki in ceste, ki povezujejo naselja. Odlok določa tudi prioriteto pluzenja cest. Prioriteta so ceste med posameznimi vasi v občini Vodice, nato pa šele ceste znotraj vasi in do posameznih hiš. Celoten načrt pluzenja je grafično pokrit in delavci se ga morajo tudi držati. Ceste, ki niso v uporabi, se ne pluzijo. Gre za razne gozdne, makadamske in poljske poti, ki se tudi poleti vzdržujejo le minimalno. Najbolj pomembno je vsekakor, da je tudi ob močnih padavinah v nekaj urah omogočen dostop do vseh občinskih vasi. Sicer pa je načrt pluzenja zasnovan smiselno tako, da imajo ceste, kjer sicer vozi avtobus prednost pred cestami, ki so po kategorizaciji cest v občini Vodice višjega reda in naj bi prišle v času pluzenja prej na vrsto. Občina Vodice ima za opravljanje zimske službe že tretje leto pogodbo s CPL-jem (Cestnim podjetjem Ljubljana), ki ima svojo bazo v Mengšu. Tam vsa mehanizacija čaka v stalni pripravljenosti in v nujnih primerih se aktivirajo takoj, ko prejmejo poziv občinskega nadzornika. V akciji, kot je bila novemberska, sodeluje okoli 20 ljudi, med katerimi je večina CPL-jevih uslužbenec,

nekaj pa je tudi naših občanov, s katerimi ima CPL podpisano pogodbo. Poleg tega seveda ne gre brez različnih strojev za sneg; občini Vodice so trenutno na voljo štirje posipalci, izmed katerih je eden posebej prilagojen za ozke pločnike, trije rovokopači in pet plugov za pluzenje. Za vzdrževanje opreme in cest se pri povprečni zimi porabi okoli osem milijonov tolarjev. Pri tem je potrebno poudariti, da zimska služba mnogokrat dela tudi manj opazne stvari, kot je pluzenje, ki nas najbolj neposredno zadeva. Med naloge vzdrževalcev pozimi sodi tudi postavljanje označevalnih palic za sneg, sprotno krpanje asfalta in nevarnih udarnih jam ter posipavanje asfaltnih in makadamskih cest. Slednjega se je treba lotiti že pred začetkom snežnih padavin, kadar temperature padejo. Za posipanje makadamskih cest se iz ekoloških razlogov uporablja le pesek, drugod pa večinoma kombinacija peska in soli. S prvim letošnjim snegom smo imeli v tem pogledu srečo, saj se je hitro topil in obenem ni zmrzoval. Kadar pa so temperature nižje, je pogostejše posipavanje nujno za preprečevanje poledenosti cestišča in posledično za zmanjševanje prometnih nesreč.

Na splošno je bila letošnja prva akcija uspešno izvedena. Občina je prejela nekaj pritožb (vse so bile hitro in uspešno razrešene), vendar jih je uravnotežilo kar lepo število pohval. Občani sicer lahko pripombe v zvezi s pluzenjem sporočijo telefonsko na Občino Vodice ali pa preko elektronske pošte na naslov komunala@vodice.si. Čeprav predpis določa, da je s pluzenjem potrebno začeti pri 10 cm snega, so se plugi podali na ceste že pred tem. Kadar je napovedano obilnejše sneženje, se ceste najprej posipa z mešanico soli in peska, da se sneg ne prime na cestišče, nato pa se na pot podajo plugi, ponekod že pri petih centimetrih zapadlega snega. Nekatere ceste so nato res ostale nedotaknjene še kar nekaj časa, vendar so moji sogovorniki poudarili, da je potrebno razumeti in upoštevati prioritete, kar velika večina občanov spoštuje in zato tudi strpno prenaša. Povsem človeško pa je, da kdaj kakšen posameznik povzdigne glas, ko mu plug zasuje vhod na dvorišče - čeprav odlok določa, da je vsak mejaš dolžan sam odmetati sneg s privatnih površin. Je pač potrebno zavihati rokave in poprijeti za lopato - nenazadnje je malo rekreacije vsakomur v korist. Zaenkrat so snežne prevleke po večini razpadle na posamezne bele krpice, vendar lahko že kmalu pričakujemo naslednji bel pozdrav z neba. Zato je naša zimska služba pripravljena kot vedno in na Občini zagotavljajo, da ni bojazni, da bi kdorkoli ostal odrezan od sveta. Upamo torej lahko na idealne božično-novoletne praznike, prijetno domače vzdušje, pobeljeni travniki in suhe ceste ...

Balinarski turnir za memorial

Jožeta Koritnika

Janez Baliž

DU Vodice je zopet organiziralo turnir za pokal Jožeta Koritnika. Na športnem centru Kubu se je zbralo 6 ekip. Pokal so že tretje leto zapored osvojili domači balinarji in ga dobili v trajno last. Vrstni red pa je bil sledeč:

1. mesto: Vodice 1
2. mesto: Vižmarje - Brod
3. mesto: Vodice 2
4. mesto: Bukovica - Utik
5. mesto: Kamnik
6. mesto: Cerklje

Turnir so finančno podprli: DU Vodice, družina Koritnik in Tine Hočevar.

Vsem krajanom Bukovice in Utika želimo ob vstopu v Novo leto 2006 obilo zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva

PGD Bukovica - Utik

Ob zaključku Slovensko je biti gasilec leta

Prostovoljno gasilsko društvo Vodice

Bliža se zaključek leta in počasi že delamo obračune za nazaj in kujemo načrte za naprej. Delovnih ur, ki smo jih opravili v društvu, je bilo precej. Odzvali smo se na marsikateri klic po pomoči in veseli smo, če smo, če je bila naša pomoč uspešna in dobro sprejeta. Trudili se bomo, da bo naše delo še naprej v službi pomoči človeku v stiski. Prav tako se bomo trudili, da bo naše sodelovanje z ostalimi organizacijami in občani še boljše. Želimo pa si, da bi se vsi skupaj zavedali, da smo navsezadnje gasilci povsem običajni ljudje, s svojimi družinami in s svojimi rednimi službami, smo pa pripravljene nekaj svojega prostega časa žrtvovati za to, da pomagamo drugim. Včasih se nam zazdi, da so pričakovanja občanov in ustanov vendarle previsoka. Takšna, ki presegajo okvire pomoči v stiski in nenazadnje okvire prostovoljnega dela. Zato si v novem letu želimo še več in še boljše sodelovanja z vsemi krajanji in organizacijami v Vodica. Verjamemo, da bo tako skupno delo in prizadevanje obrodilo še boljše rezultate, kot jih je do sedaj.

Na koncu pa želimo vsem občankam in občanom občine Vodice, še posebej pa krajanom Vodice, blagoslovljene božične praznike, v novem letu 2006 pa predvsem miru, zdravja, veselja in uspehov v življenju.

ZAHVALA

Prostovoljno gasilsko društvo Polje se vsem svojim članom in krajanom vasi Polje, Skaručna, Vojsko in Povodje zahvaljuje za prispevke ob novem letu. Prispevki bodo namenjeni za nakup opreme in novega vozila, ki je v našem dolgoročnem načrtu.

Gasilci iz Polja.

Gasilci PGD Šinkov Turn

Med članicami smo imeli v igri Cilko Marenče in Marijo Kunstelj, pri veteranih pa Franca Berganta in Toneta Kosca, ki sta dosegla 6. ter 13. mesto. Gasilsko društvo se je uvrstilo na 8. mesto, Alojz Kosec pa na 2. mesto med člani.

Prvo nedeljo v oktobru je potekala zaključna prireditev za Naj gasilca veterana v Šmarju Sap, od koder prihaja zmagovalec Ciril Krištof. Na slovesnost je bilo povabljenih prvih deset na lestvici Naj veteranov, njihova društva in domači ter vse gasilske zveze.

Tako smo se jim pridružili člani našega društva, družinski člani in veteranska ekipa našega naj veterana Franca Berganta. Po prijaznem sprejemu domačih gasilcev smo si ogledali njihov gasilski dom, sledil pa je izlet po bližnji okolici.

Prvo pot so ubrali slavljenci, Desetina Naj veteranov. Na Magdalenski gori so si ogledali cerkev sv. Marije Magdalene, okolico gotske cerkve, ki je ena najpomembnejših in največjih železodobnih arheoloških najdišč na Slovenskem.

Postanek na kmetiji Cirila Krištofa je razveselil z dobrotami, ki so jih pripravili krajanji. Vožnja do gasilskega doma v

Nedeljski Dnevnik je skozi letošnje leto vodil akcijo za Naj gasilko, Naj gasilca veterana, Naj gasilsko društvo in na koncu za Naj gasilca 2005. V akciji, ki je potekala po vsej Sloveniji, je sodeloval tudi PGD Šinkov Turn.

Šmarju je bila posebej imenitna, saj so zmagovalci na prostor, kjer se je ob 13. uri začela slavnostna prireditev, prispeli s kočijami.

Spremljevalci smo se odpravili po drugi poti do gasilskega doma v Grosupljem. Tam so nas v prijetnem vzdušju pogostili domači gasilci. Nato smo se peljali mimo PGD Račna skozi Radensko polje (takrat je bilo zaradi veliko padavin poplavljen in je imelo še privlačnejšo podobo) na Kopanj (392m). Ogledali smo si cerkev Marije Vnebovzete. Tam je od leta 1808 do leta 1810 pri svojem stricu, župniku Jožefu, živel naš največji pesnik France Prešeren. Na slavnostni prireditvi so se nam pridružili še drugi uniformirani gasilci iz našega društva- 12 nas je bilo, medtem ko se nas je vseh skupaj zbralo več kot 200. Potekal je lep kulturni program, slavljencem so podelili priznanja in spominska darila, ob tem pa je bilo vsakemu posebej namenjeno nekaj lepih in vzpodbudnih besed. Slavnostni govornik je bil minister za obrambo Karl Erjavec, ki je v nagovoru še posebej poudaril pomembnost dela veteranov.

Dober golaž in prijetno druženje z našim naj veteranom in ostalimi gasilci je bil lep zaključek oktobrske nedelje.

Vodiški upokojeenci končno na konju

Potovanje skozi Italijo, Monako in Francijo je bilo enkratno in neponovljivo

Francka Rozman

V prijetni brošurici, ki jo vsako leto izda DU Vodice, je med predlaganimi izleti izstopal izlet v Lurd.

Prepričani, da bo dovolj prijav, so organizatorji nekoliko zaspali v pridobivanju udeležencev. Kazalo je, da bo potovanje odpadlo, vendar se je naš predstavnik Tone uspel dogovoriti z agencijo Meteor iz Cerkelj, da uresniči željo tridesetih prijavitelencev.

Tako smo se nič zaspani ter židane volje v zgodnji jutranji uri odpeljali lepemu cilju naproti. Že prvi postanek je dal slutiti, da smo se zbrali pravi ljudje. Dobre volje in šal ni zmanjkalo. Vožnja ni bila nič utrujajoča, čeprav meglena italijanska pokrajina v Padski nižini ni bila prav nič prijetna in občudovanja vredna. Počasi se je začelo jasneti in kmalu smo skozi okna lahko opazovali kraje ob italijanski obali. Vodička Andreja nam je slikovito opisala lepote in zgodovino Benetk, Padove, Verone in Genove ter Italije na splošno. To je zelo raznolika dežela. V Padski nižini pridelujejo pšenico, koruzo in industrijske rastline, v najnižjih delih riž, na vzhodu tudi grozdje. Pridelali naj bi največ vina na svetu. Italija je gospodarsko šesta najmočnejša država na svetu. Severni in srednji del Italije je neprimerno bolj razvit kot južni. Vendar v dolinah Apeninskega gorstva najdeš male vasice, v katerih se spočije telo in duša, ker živijo zelo umirjeno. Italijani so znani kot družinski ljudje, ki držijo skupaj in si pomagajo. Ob poslušanju vodičke, petju in pripovedovanju šal, ki jih je kot iz rokava stresal neutrudni Tone, je vožnja skozi neštete predore ostala prijetna in zanimiva. Daljši postanek smo imeli v kneževini Monako. Ta leži na Azurni obali ob Sredozemskem morju. Obsega majhen polotok s strmimi pobočji ter širši pas obale proti severovzhodu. Z zasipavanjem v morje so pridobili 31 hektarjev površin. Tudi strehe na večstanovanjskih stavbah so koristno uredili, saj tam raste najrazličnejše rastlinje. Po ustavi je Monako parlamentarna dedna monarhija- kneževina. V zunanji politiki jo zastopa Francija. Monako večina pozna po pokojnem knezu Rainerju in ženi Grace Kelly. Ker je

državica zelo draga, smo si ogledali le pristanišče z nešteto jahtami, zunanost knežje palače in oceanografskega muzeja. V katedrali sv. Nikolaja smo prižgali svečke in se poklonili umrlima knezu in kneginji. Sprehodili smo se po parku in občudovali okrasno grmovje ter cvetlice. Polni lepih vtisov smo se odpeljali dalje. Že precej utrujeni, a še vedno dobre volje smo se pripeljali v okolico Montpellierja, kjer smo prenočili. Naslednji dan smo se med vožnjo spet zabavali, se sladkali z dobrotami, ki so jih napekle gospodinje in "si umivali zobe" z aperitivi, ki jih je prispeval moški del popotnikov. Tudi sočnih kosmačev ni manjkalo. Imeli smo vse, kar polepša in obogati dan. Mesta ob francoski obali so nadaljevanje italijanskih mest. Lepa so, a se v njih nismo ustavljali. Francija je po gospodarski moči četrta država na svetu z raznoliko industrijo in močnim kmetijstvom. Provansa je znana po poljih sivke, Šampanja pa po penecem vinu. Najpomembnejši pridelki so pšenica, koruza, ječmen pa tudi riž. Francija sodi med vodilne države v letalski industriji. Zelo znani so francoski parfumi. Na Azurni obali se je razvil luksuzni turizem, ob obalah Biskajskega zaliva in Normandije pa so nastala pomembna zbirališča evropske visoke družbe. Mi se med to elito nismo podali, smo se pa ustavili v čudovitem srednjeveškem mestu Carcassonne. Na vzpetini nad reko Aude stoji ena najmogočnejših trdnjav v Evropi. Obdaja jo dvojno obzidje s številnimi obrambnimi stolpi. Zanimiva je tudi znotraj. Povzpeli smo se tudi na vrtiljak s konji in kočijami. Tako smo bili tudi vodiški upokojeenci končno na konju. Tone in Dore kljub lepotam nista pozabila na naše želodčke. Na mizi ob avtobusu so se spet znašle dobrote.

Potovanje se je počasi bližalo cilju. V popoldanskih urah smo prispeli v Lurd. To je katoliški romarski kraj ob severnem vznožju Pirenejev. Mladi Bernardki se je leta 1858 Marija večkrat prikazala. Po dolgotrajnem preverjanju so cerkveni veljaki začeli verjeti in izpolnili so željo Gospe, da zgradijo cerkev nad votlino. Ogledali smo si zgornjo baziliko Brezmadežnega spočetja, kripto ter spodnjo baziliko Rožnega venca, votlino z Marijo ter vitrine s prikazom Bernardkinega življenja. Podzemna bazilika sv. Pija je bila zaprta.

Zvečer smo se udeležili procesije z lučkami, kar je posebno doživetje. Naslednji dan smo obiskali postaje križevega pota na vzpetini nad votlino. V dvorani Informativnega centra smo sledili filmu o Bernardkinem življenju in njenih srečanjih z Marijo. Ostalo nam je še nekaj časa za osebna srečanja s tem krajem. Veseli, da smo doživeli toliko lepega, smo se odpeljali iz Lurda. Pogovor v avtobusu je za nekaj časa utihnil. Pot nas je vodila do Avignona, ki je živahno turistično središče ob reki Rone. Mesto na levem bregu Rone je obdano s štirikilometrskim obzidjem. V francoski zgodovini zaseda prav posebno mesto. Od leta 1390 do 1417 je bil tu sedež papežev, zato sta mogočna papeška palača in katedrala Notre Dame iz 12. stoletja vredni občudovanja.

Po prespani noči smo nadaljevali pot proti domu. Ustavili smo se še v Cannesu. Zlatorumen pesek na obali in kopalci v morju so nas spomnili na poletje. Počutili smo se filmsko, saj smo se sprehajali po poteh, po katerih hodijo filmske igralk in igralci. Svoje dlani smo položili v odtise njihovih dlani. Mesto je pregrešno drago.

Pred nami je bila še dolga pot. Vožnja pa zaradi dobre volje vseh udeležencev ni bila dolgačasna. Tone in Dore sta skrbela za odlično počutje, pa tudi vodička ter šoferja so bili enkratni. Naj vam bo žal, ker se niste pridružili.

Miklavžev večer v utiški dvorani

 Francka Rozman

I. nastop fantovskega zbora

Prav na obletnico Prešernovega rojstva so v Utiku pripravili prijeten večer.

Neusmiljeno je deževalo, a to ni pokvarilo pristrčne prireditve v utiški dvorani. Prvič se je na odru predstavil fantovski pevski zbor, ki ga sestavljajo učenci od 1. do 4. razreda. Ker so to sami veseli fantje, so tudi peli samo vesele pesmi. Sproščen in simpatičen zbor, ki ga vodi Rado Čuk, so spremljali mladi glasbeniki: Vid Merčun na klaviaturah, Nejc Čuk z violini in Metod Čuk na harmoniki. Čeprav smo jih z veseljem poslušali in gledali, je prireditev popestril še dekliški pevski zbor iz Šinkovega Turna pod vodstvom Marije Čuk.

Ker so to že večja dekleta, je bilo njihovo petje že prav profesionalno. Na odru sta na harmoniki zaigrala Tadej Lakner in Marko Rozman, strune na kitari pa je ubiral Jan Rode. V dvorani je završalo, ker so se iz ozadja odra zaslišali čudni glasovi. Na oder je pridrvel črn hudobec in naznanil prihod Miklavža in angelčka. Miklavž je pomiril otroke, jim povedal zgodbico ter razdelil darila, ki so jih prispevali sponzorji. Omeniti pa moram še voditelja prireditve, Domna Kompareta s Skaručne, o katerem smo že brali. Prepričana sem, da bomo o njem še veliko slišali. Je izreden pevec, igra klavir in piše lastne skladbe. Tudi kot napovedovalec je bil odličen, samozavesten in simpatičen.

NOVOLETNI KONCERT Godbe Vodice

- V petek,
23. decembra
- Ob 19.30^h
- KULTURNI DOM
VODICE
- Voditelj
Jure Sešek
- VABLJENI!

Tradicionalni novoletni koncert bo tokrat zvenel še bolj praznično, saj bomo poleg novoletnega praznovanja obeležili tudi prihajajoči božični čas.

Nasvidenje v petek, 23. decembra, ob 19.30.

DU Vodice

*želi
svojim članom
in vsem občanom
naše občine
veliko sreče, zdravja,
uspehov
in dobre volje
v letu 2006.*

*Čutiti, ljubiti,
živeti - je biti. 3
Je biti kot človek,
kot človek - ljudje...*

*Dobivati dobro,
vse dobro dajati,
deliti to z drugim,
osrečuje srce.
(L.Turk)*

Za dosežene načrtovane cilje v letu 2005 se PGD Šinkov Turn iskreno zahvaljuje vsem sponzorjem v občini in zunaj nje, ki ste nas finančno podprli ali prispevali dobitke.

Še posebej se zahvaljujemo Občini Vodice in gospodu županu za denarno in moralno pomoč.

Seveda gre velika zahvala vsem občankam in občanom, ki ste nas bodrili in se veselili z nami ter nas tudi finančno podpirali.

Leto, ki se izteka, nam je skupaj z vami prineslo veliko lepih doživetij. Hvala vam.

*Lepe praznike ter
SREČNO in USPEŠNO
letu 2006 vam želi
PGD Šinkov Turn.*

Miklavž, ki je obiskal otroke v dvorani v Utiku se zahvaljuje vsem dobrotnikom, ki so mu pomagali, še posebej pa trgovini Valery iz Skaručne in Blatnik iz Utika.

Naši najmlajši ohranjajo slovensko ljudsko kulturo

Jerneja Kimovec

S pomočjo pesmi in ambienta smo se preselili v ne tako daljno preteklost, ki pa jo večina vendarle pozna le še iz pripovedovanja svojih starih staršev ali pa iz zgodb naših pisateljev. V tistih časih so otroci prepevali in plesali po dvoriščih in travnikih, kjer so že kot čisto majhni pasli tudi ovce ali krave. Oblečeni so bili v krilca ali prekratke pastirske hlače, deklice so nosile "poštučkane rutke", dečki pa klobučke in naramnice.

Na omenjeni večer so se v dečke in deklice s kmečkega podeželja pred stotimi leti prelevili kar otroci iz 21. stoletja. Številne roke pridnih mam in babic so namreč v preteklih tednih zanje sešile skoraj 500 kosov oblačil, na las podobnih tistim, ki so jih nosili naši dedki in babice.

Pomagala jim je tudi Valerija Potočnik, lastnica trgovine na Skaručni, ki je sešila vse potrebne bluzice, sponzorstvo nad prireditvijo pa je prevzela Občina Vodice na čelu z županom Branetom Podborškom. Župan je ob tej priložnosti povedal, da je največja zahvala za vse, kar naredimo za naše otroke, že samo veselje na njihovih obrazih, a občinstvo se je njemu in Občini za novozgrajeni Vrtec Škratek Svit vseeno zahvalilo še z velikim aplavzom. Nov vrtec jim je župan namreč obljubil prav na tej prireditvi pred tremi leti in letos je bila obljuba izpolnjena. Vsem mamam, ki so pomagale polepšati letošnjo prireditev, pa se je s pesmijo "Žametne vrtnice" zahvalil še znani pevec Boris Kopitar, ki je obenem tudi povezoval ves program. V vlogi voditelja se je dobro znašel, saj se je šalil in pel skupaj z otroci, včasih pripomnil kakšno pikro ter nasploh zabaval vse prisotne.

Zvezde programa pa so bili seveda otroci. Najprej so plesale najmanjše Muce in Miške iz vodiških jasli ter Metulji iz

Skaručne. Skupaj z vzgojiteljicami so se vrteli v krogu in ploskali, na koncu pa še sami poželi bučen aplavz. Sledili so jim Zajčki in Veverice iz Vrtca Škratek Svit, ki so pesmice spremljali z doma narejenimi inštrumenti, strgalnikom, pokrovkami, piščalkami in zvončki. Otroci iz skaruškega vrtca so se prikupno "zavozlali" pri plesanju prekmurske Šamarjanke, Želve iz Utika pa so pele in plesale kar v prastarih spalnih srajčkah. Serijo nastopov so zaključili Medvedki s "Šmentano muho" in "Bistrim potočkom".

Otroke je na harmoniki spremljal Simon Plemenitaš iz Rogaške Slatine, poleg njega pa so večer popestrili še drugi glasbeni vložki. Tako je Tomaž Plahutnik pokazal svoje mojstrsko obvladovanje danes zelo redko videnega predmeta - citer, iz katerih je med drugim izvabil tudi nepogrešljivo "Cvetje v jeseni". Tamburaška skupina Bisernica iz škofjeloškega konca je zaigrala venček poskočnih narodnih, ki so občinstvo naravnost prisilile k ploskanju po taktu, tik pred koncem pa smo spoznali še redke in zanimive inštrumente, lajno.

Gospod Novak iz Bukovice nas je z lajnanjem pozdravil že ob vstopu, ko smo dobili tudi dišeče doma pečene medenjake, potem pa je oblečen kot čisto pravi lajnar na svojem prvem javnem nastopu zaigral "Most na reki Kwai". Za slovo so nas pozdravili najstarejši otroci Škratka Svita, ki so se (kot za posebne priložnosti) oblekli v

Vodiška dvorana je bila 9. decembra zvečer nabito polna. Ob 18. uri se je tam začela že tradicionalna prireditev Vrtca Vodice, imenovana "Ob letu pesmi pojemo". Staršem, starim staršem in drugim obiskovalcem so se predstavili najmlajši prebivalci naše občine in tako odprli niz praznovanj v veselem - ali pa norem - decembru.

narodne noše. Ob spremljavi harmonike so zapeli in zaplesali "Daj, daj srček nazaj ...", Boris Kopitar jim je pritegnil in srečanje nato tudi sklenil s pesmijo, ki ima nadvse pomenljiv naslov: "Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi?".

Omenjeni večer je bil namenjen prav temu, ohranjanju slovenskega ljudskega izročila. Občinstvo se je ob predstavah zagotovo precej nasmejalo, verjamem pa, da je komu ušla tudi kakšna solzica, ko je slišal vnučke prepevati pesmi iz svojega otroštva. Prireditve je bila nesporno ena bolj prijetnih in prisrčnih v naši občini, zato lahko zatrdim, da nikomur ni bilo žal, da je kljub gneči in vročini vztrajal do konca.

Pobarvanka

Nagrajenka pobarvanke iz prejšnje številke je Jerca Rahne, Vojsko 6a, 1217 Vodice.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega
moža, očeta, dedka, pradedka in brata
FRANCA RAMOVŽA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
sovaščanom in znancem za izrečeno sožalje, darovano
cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem
številu pospremili na zadnji poti.
Hvala vsem govornikom, gasilcem, pevcem,
gospodu župniku, pogrebni službi Navček
in gospodu Lamovšku.

Žalujoci vsi njegovci

*Sreča je čudežni prah,
ki ga je narava iz svojih angelskih rok
stresla v naše naročje, da jo čuvamo in
negujemo z medsebojno toplino in
razumevanjem, s prijateljsko iskrenostjo
in pomočjo.*

*V letu 2006 vam želimo veliko
medsebojne topline in iskrenosti.
Naj vam bodo narava in
prijatelji naklonjeni.*

Učenci in delavci OŠ Vodice

**POSEK IN IZVLEK LESA,
ODKUP HLODOVINE,
OBŽAGOVANJE OKRASNEGA DREVJA
IN ŽIVIH MEJ.**

**POLJANŠEK FRANCI, S. P.
PEROVO 14, 1241 KAMNIK
GMS: 041-727-841, 041-281-903**

STEKLARSTVO
UOKVIRJANJE SLIK

Martin PERNUŠ s.p.
Zg. Brnik 32, 4207 Cerklje
Tel.: 04/ 25 26 580, Fax: 04/ 25 26 581

BRUŠENJE STEKLA, FAZETIRANJE STEKLA IN OGLEDAL, PESKANJE STEKLA, IZDELAVA
IZOLACIJSKEGA TERMOPAN STEKLA, KALJENO STEKLO, ORNAMENTNO STEKLO
OGLEDALA, IZDELAVA VITRAŽEV V TIFFANY TEHNIKI
IZDELAVA TALJENEGA STEKLA Z VZORCI (FUSING TEHNIKA)
SUHO CVETJE MED STEKLI, POSLIKAVA STEKLA

**Želimo Vam lepe božične praznike ter
veliko zdravja in sreče v prihajajočem letu.**

NOVOROJENČKI

2. 11. 2005 se je nasmejani
mamici Sabini in ponosnemu očku
Tomažu rodil
sin Luka Palmer,
ki domuje na Skaručni.
Čestitamo!

Francka Rozman

Razveselili so nas z letnim koncertom

Spet pesmi obrodile...

MePZ Biser je tudi letos pripravil letni koncert z novimi pesmimi, ki so se jih pevke in pevci naučili pod vodstvom mlade Špele Vrtačnik.

Pred dvorano je vodiška godba igrala vesele koračnice, da bi dogajanje opazil vsak mimoidoči.

Veliko je skupnih točk, ki občane naše občine povezujejo med seboj, je začel svoj nagovor župan Brane Podboršek. Ena takih je druženje pri godbi ali v zborih, ki

jih je v naši občini kar nekaj. Zbor Biser je doživel veliko lepega, veliko prispeva k širjenju kulture ter ohranja slovenske pesmi. Da je zbor res pomemben, dokazuje letošnje občinsko priznanje, ki ga je prejel za svoj trud in odrekovanja, ki jih vlaga v svoj uspeh. Občina je ponosna nanj in ga bo podpirala še naprej, saj ve, da preživlja tudi težke čase, je dodal župan in nadaljeval, da veselje do petja sicer ne mine, težko pa se je odreči svojemu prostemu času in priti na vaje. Zato se število članov zbora spreminja. Župan je zbor primerjal z drevesom. Ko pihajo sape, listje šumi, ko pa pridrvi vihar, se veja odlomi, a drevo se okrepi in raste naprej. Da zbor raste naprej, gre velika zahvala njegovi predsednici in zborovodkinji, ki z močno voljo, odločnostjo in vztrajnostjo vodita zbor. Župan jim je zaželel uspešen nastop in da še dolgo ostanejo skupaj, poslušalcem pa lep in prijeten večer.

Prireditev je vodila Tanja Dominko, ki je vsako pesem pospremila s primernim besedilom. V njem se je dotaknila nastanka slovenskih pesmi, njihovega prehajanja iz roda v rod, petja pesmi ob nešteto priložnostih, ko so se vžigale iskricke v očeh in privabljale nasmeh na obraz.

Kot gosta sta nastopila mlada, a obetajoča harmonikaša Marko Rozman in Matic Podgoršek, ki se učita igranja pri

Mihu Močniku. Samozavesten in odlično izveden nastop kaže, da ju bomo še slišali in občudovali v večjem sestavu. Biser pa prijateljuje tudi z drugimi zbori. Na letošnjo prireditev je povabil MePZ Mavrica iz Srednje vasi pri Kamniku. Vodi jih Mateja Kališnik. Šteje kar osemindvajset pevcev, ki že petnajst let pojejo skupaj. Zapeli so nekaj koroških in belokranjskih pesmi.

Prijeten večer se je zaključil s pesmijo Dan ljubezni. Ljubezen je povezala nastopajoče in poslušalce v skupno druženje ob glasbi, petju, plesu in prigrizku.

